

B1913

100 års jubilæum

FORORD

Du sidder nu med B1913's 100 års jubilæumsskrift i hånden

Af *Palle Offeren*
Steen Grønning
Jesper Mads Eriksen

Hundrede år er lang tid at komprimere på 44 sider, og skriftet skal ikke ses som en fuldstændig gennemgang af B1913's historie – slet ikke.

Vi har valgt at zoome ind på nogle af de personligheder og begivenheder, der på den ene eller anden måde har kendetegnet klubben.

De er der ikke alle sammen, vi kunne med lethed have fyldt flere jubilæumsskrifter med store personligheder i B1913's historie, og dem er der masser af.

Vi har valgt at lave nedslag af forskellig art, ikke blot på personer, der stadig har deres faste gang i B1913, men også på personer der har en baggrund i B1913, og nu huserer på store arenaer, ikke blot i Danmark, men i hele Europa.

Når du læser dette skrift, får du forhåbentlig et indtryk af, hvordan B1913 ser ud fra forskellige perspektiver. Der er journalisten, der igennem de seneste 25 år har fulgt fynsk fodbold på nærmeste hold, der er konkurrenten, der igen-

nem alle 100 år har dystet med B1913 om publikums gunst, der er de tre generationer, der ikke kunne drømme at se til andre sider end B1913, der er den trofaste fan, der søndag efter søndag har levet med i klubbens op- og nedture.....og mange andre sjove og spændende vinkler på B1913.

Vi har krydret det med lidt anekdoter, der måske får nogle til at trække på smilebåndet, og andre til at drømme om de gode gamle dage.

Forhåbentlig kan historierne hos mange af jer få det blå hjerte til at banke lidt hurtigere, og det blå blod i årerne til at løbe lidt hurtigere.

God læselyst

Palle Offeren
Steen Grønning
Jesper Mads Eriksen

REVISORGÅRDEN I ODENSE APS

THUJAVEJ 27, 5250 ODENSE SV

MEMBER AF
DANSKE REVISORER

Tlf. 66 17 15 00, fax 66 17 19 06, info@revisorgaarden-odense.dk
www.revisorgaarden-odense.dk

FSR*

café
13
- stedet hvor de blå mødes...

kvik

Indhold

Forord	3
Formanden har ordet	5
En klub at være falles om	6
Fra den Blå Krønike	7
25 års bristede blå bobler	11
Da Odense var Danmarks førende fodboldby.....	14
Blåt mod rødt - 100 års fælles fodboldhistorie	16
B 1913 på universitetet – om sameksistens og samarbejde mellem fodboldklub og institut	20
En gang blå – altid blå	22
Tre gange Grønning med blå hjerte.....	25
Guld til B1913	28
Jack Hansen	29
Blåt blod i Superligaen	31
Martin Vingaard.....	33
Glimt fra B1913's indestævner	35
Fredagsholdet	37
Old boys formandens hilsen	38
Kvindefodbold giver en moderne klub to ben at gå på	40
Århundredes hold.....	41
Vær blå, vær blå, vær blå, vær til at stole på	42
Jubilæumsåret.....	45

Forsidefotos

Det store foto: Martin Vingaard i en typisk dribling. Her i pokalkamp mod B93 i 2003.

Øverst til venstre: B1913s 1. divisionsdamer jubler over scoring til 2-1 i overtiden mod Vejle 25. august 2013.

Øverst til højre: B1913s 1. divisionshold er på vej ind på Santiago Bernabéu Madrid til klubbens største kamp mod Real Madrid. På fotoet ses fra højre: Kurt Grønning, Jørgen Rasmussen og Ole Rasmussen.

Nederst til venstre: Jack Hansen med 13-flag. 1968.

Formanden har ordet

Af Morten Milling

Det blå DNA har været hyppigt omtalt gennem den seneste årrække, eftersom dette til tider har været blandt de sidste holdepunkter i en hård tid for klubben. Et DNA, som tilsiger fokus på talentarbejde, og en selvforståelse, der inkluderer et 1. herrehold i divisionerne.

Omkring tilslutningen til FC Fyn-samarbejdet i november 2005 gik mange gode kræfter tabt for klubben og efterlod et tomrum, som vi har lidt under gennem de efterfølgende år. Trofaste 13-folk gennem en årrække forsvandt enten ind i FC Fyn-organisationen eller benyttede lejligheden til at træde ud af det frivillige arbejde.

Nye og for de flestes vedkommende urutinerede kræfter kom til og har siden forsøgt at holde skuden i vandet. Med en økonomi på vippen har de seneste år ikke altid været lige sjove, og det har været vanskeligt at rette op på økonomien som amatørklub.

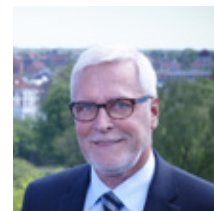
Gennem hårdt arbejde med fokus på økonomien er vi her i 100-året ved at nærme os en frihed fra kreditorerne, og vi er ved at være klar til en frisk blå fremtid de næste 100 år, hvor der igen kan tænkes konstruktive og fremadrettede tanker, og hvor vores 1. herrehold forhåbentlig kan gøre vores succesrige 1. damehold selskab og igen benævne sig divisionsklub. Samtidig har vi med den her i 2013 afsluttede ombygning af bane 2 til et flot Talent Stadion igen skabt grundlag for ungdommen til at kunne levere store talenter til klubbens seniorhold. De grundlæggende dele af fundamentet til opstigning til divisionsklub er nu lagt, og det skal blive spændende at se, hvad klubben igen kan rejses til. En opstigning og markering af klubben som en af de vigtigste i Odense er målet, det tilsiger klubbens DNA og selvforståelsen i hvert fald. Rigtig god læselyst med jubilæumsskriftet.

Milling

B1913s Albaniseriehold 2013. Bagerst fra venstre: Claus Udengaard (træner), Claus Brolykke Hansen (holdleder), Jonathan Tornfeldt Ørtved, Frederik Schousboe, Andreas Nielsen, Nikolaj Kehling, Christian Mikkelsen, Stig Chalmer, Andreas Grønning, Jimmy Nielsen (træner). Nederst fra venstre: Henrik Vingaard, Jonas Djurhuus, Karl Omar, Niclas Henriksen, Wylly Sanogo, Kevin, Marces Prince.

En klub at være fælles om

Anker Boye
Borgmester, Odense

"Sport og mod, venskabsbånd, det skal være Trettens mærke". Sådan lyder de indledende strofer i klubsangen, og sådan har det lydt i mange år. I har været en fast del af det odenseanske fodboldmiljø siden 1913. Derfor er det mig en stor fornøjelse på vegne af hele Odense Kommune at ønske tillykke med 100 års jubilæet.

I 100 år har I kæmpet en brav kamp for fodboldresultater i Odense – og gennem årene er det da også blevet til en række højdepunkter. To provinsmesterskaber i årene 1924-1930, en pokaltitel, og i 1961 havde I den sjældne ære at blive slået ud af Europa-cup-turneringen af tidens helt store hold - selveste "kongeklubben" Real Madrid. Oven i det har I fostret et hav af landsholdspillere. Tretten har gjort det imponerende i løbet af de forgangne 100 år, senest på talentudviklingsområdet. Her er jeg sikker på, at vi har nogle spændende resultater i vente.

Men som jeg indledte med, så er det virkelig imponerende ved klubben netop det venskabsbånd, som I synger om i klubsangen. De gode, gamle klubspillere dukker stadig op til kampene, skråler med på fællessangen og bakker op om de nye talenter, der skal sikre Tretten fremover. Det er dét, der er fodboldånd – og det er dét, der er Trettens ånd. Og

klubbens aktuelle styrke ligger netop i de unge spillere. Talenterne spirer, ungdomsafdelingen blomstrer og fællesskabet og venskabet, der er altafgørende for klubben, er stadig grundlaget for jeres succes.

Tillykke med jubilæet. Tillykke med alt det, I har gjort for odenseansk fodbold de seneste 100 år. I har fejret 100-årsdagen hele året, blandt andet med et brav af en koncert i Kongens Have, og jeg håber, at I fortsætter fejringen – og ikke mindst at I får mange flere gode år fremover. Tillykke!

Anker Boye
Borgmester, Odense

Fra den Blå Krønike

De første 75 år

af Jens Staun

Hvem skulle have troet, at OB og B1909 indirekte blev årsagen til at B1913 så dagens lys? En oktoberdag i 1913 under en turneringskamp mellem netop disse to klubber var der blandt tilskuerne en flok unge mennesker, der i løbet af kampen fostrede den ide at starte endnu en fodboldklub i Odense. Formentligt affødt af den dengang meget markante samfundsmæssige klassesdeling, idet OB var det bedre borgerskabs klub og B1909 en udpræget arbejderklub. Så det var vel helt naturligt, at middelklassen i form af håndværkere, småhandlende, funktionærer osv. også følte behov for en platform til at dyrke interessen for fodbolden.

Der var ikke langt fra tanke til handling, og klubbens senere mangeårige formand Th. Frederiksen og sagførerfuldmægtig Th. Petersen gik straks i gang med arbejdet med at oprette en ny fodboldklub i Odense. Der blev sendt følere ud i de involveredes omgangskredse og specielt blandt de offentligt ansatte var der stor interesse for dette nye tiltag. Således kunne man den 2. november 1913 indstifte den nye klub – BOLDKLUBBEN af 1913 og 16. november samme år holdtes stiftende generalforsamling på "National". 20 af klubbens 22 medlemmer var mødt frem og valgte bestyrelse med Arnold Nielsen som formand.

Beskedne rammer

En af de største udfordringer var at finde et egnet sted til den nystiftede klub. Efter en del søgen fik man gennem en kontakt til militæret stillet en beskedne bane til rådighed ved eksercerpladsen på den betingelse, at man efter træning og kamp stillede målene tilbage i et af militærets redskabsrum, der samtidig fungerede som omklædningsrum.

På trods af disse beskedne ydre rammer blev der trænet med stor energi året rundt, og kammeratskab og sammenhold blev nøglebegreber i denne første tid – begreber der har kendetegnet klubben i hele dens levetid.

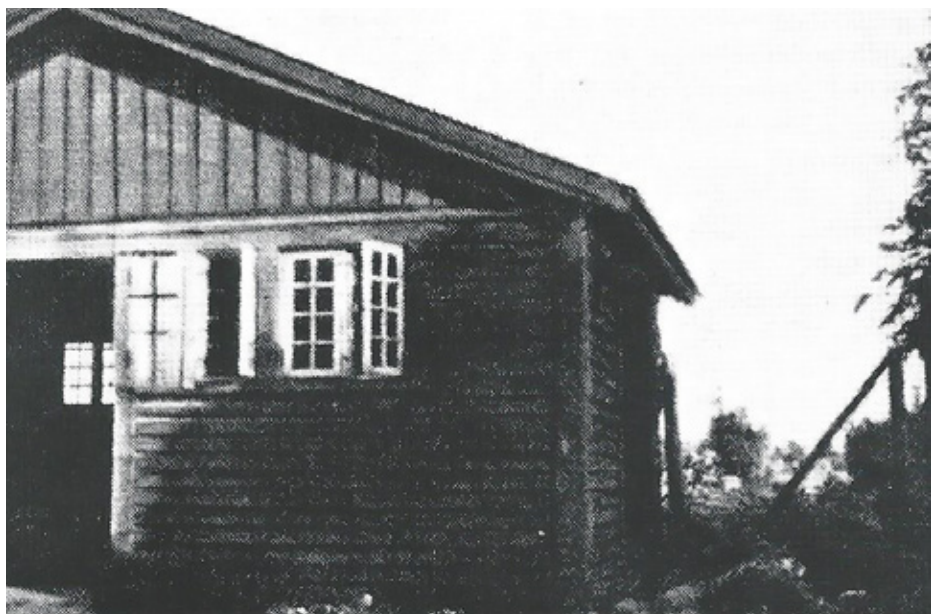
Ledelsesmæssigt var der en del bygdervanskeligheder. Alene inden for det første år havde klubben fire forskellige formænd, og først da Th. Frederiksen i 1923 for anden gang satte sig i formandsædet kom der ro og stabilitet i bestyrelsesarbejdet, og i de næste 65 år blev der kun skiftet formand fire gange.

Den sportslige debut fandt sted i foråret 1914, hvor Svendborg Boldklub inviterede den nystartede klubs to hold til et par træningskampe. Det

1. holdet 1914. Fra mål til venstre wing: Arnold Nielsen, Henry Kjærup, Arendt Nielsen, Sigurd Hansen, Carl Rasmussen, Vald. Frederiksen, Knud Hansen, Th. Frederiksen, Halvor Iversen, Harald Andersen, D. Dinesen.

blev til et par gevaldige lussinger idet de to 13-hold tabte henholdsvis 20-0 og 16-1. Forbavsende hurtigt kom klubben dog med i toppen af fynsk og dansk fodbold. I efteråret 1914, hvor klubben for første gang deltog i en FBU turnering, vandt den B-rækkens nordkreds. Dette gentog sig de følgende to sæsoner og i klubbens tredje sæson lykkedes det at besejre sydkredsens vinder og dermed skaffe sig adgang til at spille oprykningskamp til A-rækken. Modstanderen var Svendborg Boldklub og der var hermed langt op til revanche for de store nederlag tidligere. Det var en kamp der havde stor betydning for klubben og rigtig mange var mødt op for at støtte holdet. "De blå" skuffede ikke. En

B1913s såkaldte klubhus 1920 – 1936

Holdet der vandt Det fynske Mesterskab 1923. Fra mål til venstre wing: Olaf Petersen, Poul Espe, Arthur Krogsgård, August Petersen, Børge Jensen, Emil Pedersen, Albert Fischer, Martin Pedersen, Ejnar Hansen, Henry Ludvigsen, Otto Jensen. Reserve: Carl Rasmussen. Fra Bestyrelsen: Thorvald Petersen og Gustav Petersen

sejr på 7-2 og oprykning til FBU's A-række var en kendsgerning – den første milepæl i klubbens historie.

Men med succesen opstod der en ny udfordring. De daværende baneforhold var simpelthen for dårlige til et hold i FBU's bedste række, og man måtte igen på jagt efter et egnet spillested. Denne gang fik man via kommunen stillet en plads bag kirkegården til rådighed, men uden facilliteter overhovedet. Der skulle rejses penge til planering og tilsåning og man gik straks i gang med en indsamling blandt byens borgere og efter nogen tid havde man indsamlet i alt 700,- kr. Selv om det på det tidspunkt var et pænt beløb kunne det slet ikke række til etablering af anlægget. Heldigvis trådte direktør Dæhnfeldt til og aftalte med klubbens ledelse, at han mod at overtage det indsamlede beløb ville sørge for anlæggelse af banen, der var klar til at blive taget i brug i 1920. Kommunen opførte et træhus et godt stykke fra selve banen, der skulle fungere som omklædning. Under disse forhold klarede B.1913 sig helt frem til 1936.

Oprykningen

Sportsligt resulterede oprykningen til A-rækken i tredjepladser de følgende tre år, men i turneringen 1920/21 i en kamp mod B1909 protesterede 13's Carl Gustav Petersen så kraftigt over en manglende off-side kendelse fem min. før tid, at han først fik en advarsel, dernæst en udvisning. Hele B1913's hold bakkede op om holdkammeraten og forlod banen. Dette takserede DBU til et års karantæne fra turneringskampe. Efter overstået karantæne indtrådte B1913 igen i efteråret 1922 i A-rækken og hjemførte her klubbens første fynske mesterskab ved at besejre B1909 med 1-0 i den afgørende kamp. Som Fynsmester deltog B.1913 for første gang i Landsfodboldturneringen og tabte først på lodtrækning efter 1-1 i ordinær tid og 2-2 i omkamp til AGF.

Nye tider

Turneringen 1923/24 slog for alvor B1913's navn fast i dansk fodbold. Holdet vandt igen Fynsmesterskabet og efter

*Kundeorientering

*Energi

*Kommunikation

S.O.S Human Capital

www.sos360.dk - T: 58103482

Arkitekt
Jess Heilbo

sejre på 7-1 over Viborg og 3-1 over B1901 blev klubben for første gang Provinsmester. De efterfølgende opgør mod B1903 om det danske mesterskab varslede nye tider i dansk fodbold, idet den danske provinsmester for første gang spillede lige op med den københavnske mester. Der måtte endda tre kampe til for at få afgjort mesterskabet, der endte med at gå til B1903.

De næste 30 år var en periode, hvor B1913 stabiliserede sin position i fynsk og dansk fodbold uden at levere egentlige topresultater. Der var dog i denne periode også med mellemrum plads til markante begivenheder. Således leverede B1913 Fyns første landsholdsspiller, idet Peder Rasmussen debuterede den 13. juni 1937 i en kamp mod Norge. Danmark vandt 5-1, og Peder Rasmussen scorede Danmarks sidste mål. I 1926 stiftede klubben en cricketafdeling, i 1936 kunne klubben rykke ind i et tidssvarende klubhus på Falen, der var klubbens hjemsted indtil udflytningen til det nuværende anlæg ved Syddansk Universitet i 1980, og sidst men ikke mindst stiftedes i 1944 en Old Boys Afdeling, der har været et stort aktiv for klubben lige siden.

Den nye Danmarksturnering

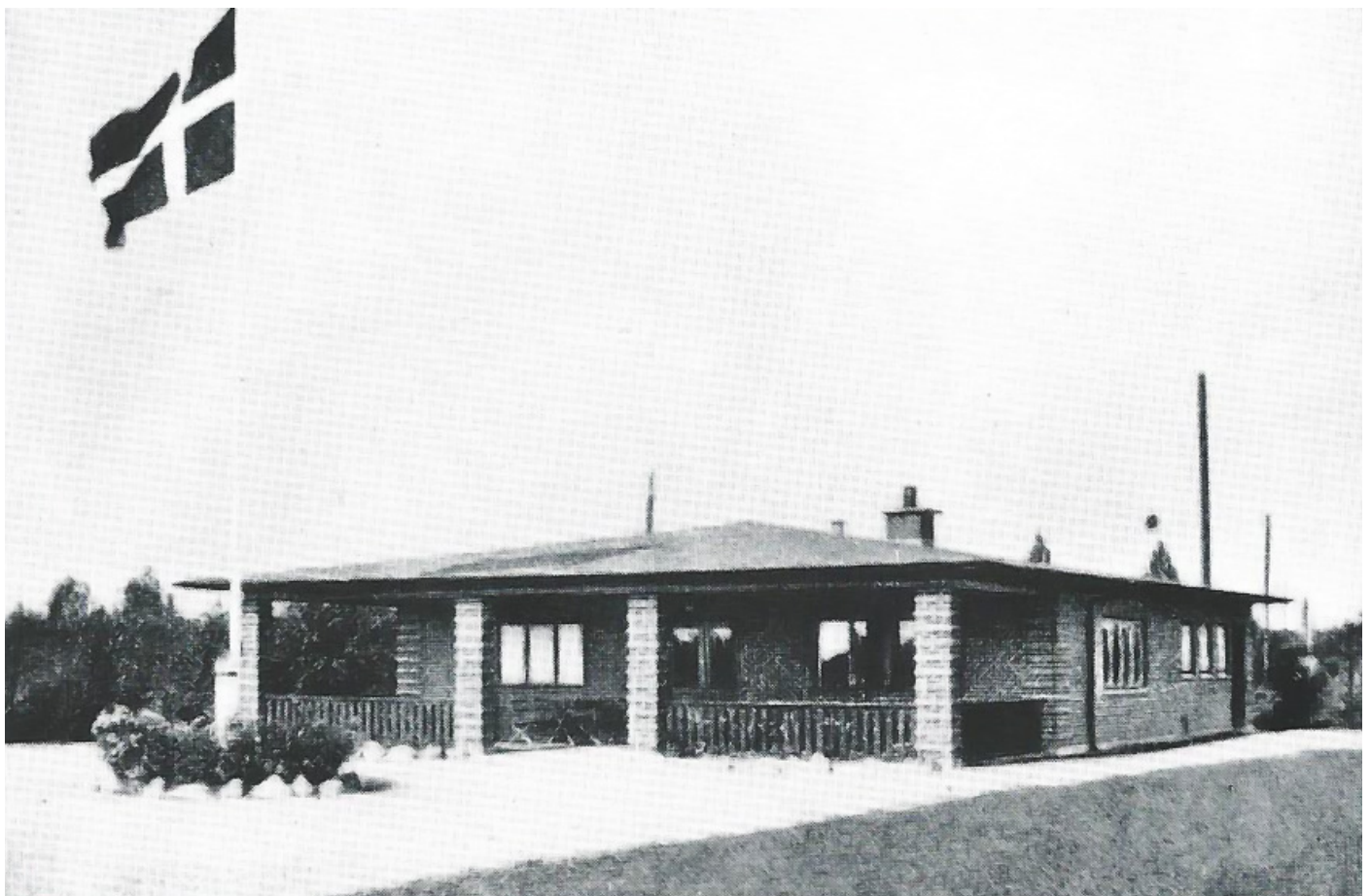
Ved indførelsen af den nye Danmarksturnering i 1936/37 blev B1913 placeret i 2. division. Den langsigtede målsætning var naturligvis et avancement til landets bedste række.

Det skulle dog vise sig at tage sin tid, inden målet blev nået, men den 22. november 1959, seks minutter før tid i kampen mod Brønshøj, sørgede Palle Bruun med sit mål til 2-1 for, at B1913 endelig kunne skrive 1. division på visitkortet, og en ny æra i klubbens historie kunne tage sin begyndelse.

Guldalder og nedrykning

I første halvdel af 60'erne var B1913 et af Danmarks allerbedste hold, og det kastede markante begivenheder af sig. I 1961 slog man således AGF i kampen om at blive nummer ét i rækken efter forårsturneringen og dermed blive den danske repræsentant i Europa Cup'en. Efter en heldig lodtrækning mødte man i første runde Spora Luxembourg, der blev rendt over ende med henholdsvis 6-0 og 9-2. Herefter stod der selveste Real Madrid på menuen, og godt 25.000 tilskuere var på plads på Odense Stadion, der så B1913 levere en strålende indsats, men dog indkassere et 0-3 nederlag. I den hjemlige turnering endte B1913 med bronze i 1961, sølv i 1962 og 63 og landspokalvinder i 1963. Klubben har fra denne periode publikumsrekorden på Odense Stadion med imponerende 30.900 tilskuere til en kamp mod Esbjerg. Hen over resten 60'erne vedblev B1913 at være en del af toppen af dansk fodbold bl.a. med en fin fjerdeplads i sæsonen 1969.

Efter 60'ernes guldalder blev det i 70'erne en lidt broget affære, hvor man ikke formåede at fastholde positionen som

Klubhuset på Falen ved indvielsen i 1936. Huset var rammen om klubbens liv frem til 1980

Holdet, der sikrede oprykningen til 1. division i 1959. Stående fra venstre: formand Holger Nielsen, Eigil Misser, træner Jack Johnson, Josef Borbely, Keld Petersen, Palle Bruun, Kaj Sørensen og Bent Løfqvist. Knælende fra venstre Arne Andersen, Bent Larsen, Kaj Andersen, Kurt Grønning, Poul Andersen og Istvan Kaibinger.

topklub, for til sidst i sæsonen 1981 at ende som nr. 13 i 3. division og en nedrykning til Danmarksserien var en kendsgerning. Det afstedkom flere større forandringer. Der blev lukket for betalt fodbold, og et nyt kuld af unge spillere primært fra egne rækker skulle påtage sig den tunge opgave at føre B1913 tilbage til divisionen. Også på bestyrelsesposterne kom der et nyt kuld med Klaus Hansen som formand. Stik mod alle odds klarede de nye konstellationer allerede i første forsøg at vinde Danmarksserien og vende tilbage til 3. division. Året efter stod B1913 som vinder af 3. division, og man var tilbage ved en fornuftig placering i dansk fodbold. De følgende år var holdet med i toppen af 2. division, men først ved klubbens 75 års jubilæum i 1988 lykkedes det endelig at blive vinder af 2. division og dermed være tilbage i landets bedste række - vel nok den bedst tænkelige jubilæumsgave.

Oprykning til 1. division 15. oktober 1988.

**Maden til
jubilæumsfesten
leveres selvfølgelig af**

Dyrensborg gourmet

Mere end 30 års erfaring

Ralf Dyrensborg
KOK INDEHAVER

Tranehojen 5
5260 Odense s
Vi har også fest lokaler
Tlf. mobil 21 42 56 03
Cafe Hjørnet 66174477
ralf@dyrensborggourmet.dk
www.dyrensborggourmet.dk

25 års bristede blå bobler

Den sensationelle ansættelse blev lanceret på passende sted. Og nyheden givet solo til undertegnede, som dengang var en relativt ung reporter på Fyens Stiftstidende

Af Niels Abildtrup,
sportsredaktør,
Fyens Stiftstidende

Stedet var Grand Hotels terrasse i Jernbanegade. Dér sad dansk fodbolds gulddreng Frank Arnesen sammen med formand Klaus Hansen og et par andre B1913-ledere. Arnesen havde et par år tidligere erobret verden sammen med Danmarks dynamidtreng i VM-slutrunden i Mexico, men den aktive karriere var ebbet ud, og den senere Chelsea- og HSV-topfigur ville i gang med en karriere på de bonede gulve.

Frank Arnesen og den nu afdøde tidligere B1913-formand, Klaus Hansen. Arnesens karriere som assisterende manager i B1913 blev kort.

Visionerne var store. B1913 var netop rykket op i landes øverste række, som dengang stadig bar navnet 1. division. Selskabet Team 13 A/S skulle sikre de blå permanente plads i toppen af dansk fodbold, og et projekt med folkeanparter skulle skaffe de seks-syv millioner kroner, som sikrede betalingen af truppen i 1989.

Men kort før sæsonstart forbød Folketinget brugen af den slags anparter, og inden længe måtte B1913's rutinerede skikkelse Kurt Grønning igen træde til og melde til en forbløffet og vred Arnesen, at der ikke længere var kroner til hans løn.

Men B1913 fik overtalt et andet pengeinstitut til at tro på klubbens muligheder i 1. division, og indtil næstsidste spille-

dag i november var der håb. B1913 skulle bare slå bundrivalen Herfølge på Odense Stadion, men en ellers storspillende målmand Lars Dall-Hansen lod kort før tid et John Tuneskud smutte gennem labberne, og det blev B1913 og Brønshøj, som røg ud.

B1913 gik konkurs med flere millioner, men dengang udløste det ikke tvangsnedrykning to rækker ned, og de blå kunne som amatørklub fortsætte i næstbedste række, hvor holdet sluttede en imponerende toer. Desværre blev oprykningsskampene mod Vejle tabt, selv om legendariske Preben Elkjær, en anden Mexico-helt, blev udvist i Nørreskov. Men B1913 tabte straffesparkskonkurrencen 3-4.

De sidste 25 år

Set over de sidste 25 år har det været lidt sangen om B1913. Nærved og næsten. Ofte tæt på målet, men stort set aldrig i mål. Og gustne sjæle kunne mene, at klubben ofte har været værst ved sig selv, mens man ihærdigt har jagtet fordums storhed i 60'erne, hvor Real Madrid, Barcelona og Olympique Lyon kom på besøg i Europa Cup'en.

I dag spiller B1913 mod Morud, Krogsbølle/Rørslev og Tommerup i Fynsserien. Som klub kan man vel være lige så lykkelig og velfungerende i de positioner, men for en klub, der har spillet en stærk rolle i Danmarksturneringen, må det trods alt være et brat fald.

Oktober 1990. B1913's anfører Jan Vingaard får af den nu afdøde Stiftstidende-sportsredaktør Poul Ib Pedersen overrakt en check som bevis på, at 13 har vundet "Kampen om Fyn". Både B1913, B1909, Svendborg og OKS spillede i 2. division (næstbedste række), og de blå var samlet bedst i sæsonens lokalopgør. B1909 og B1913 sluttede på de to øverste pladser og spillede begge kvalifikationskampe om oprykning til den nye Superliga. Men det glippede for begge hold. Foto: Steen Heiberg

Johan Absalonsen forrest på bolden 2002

I 1994 røg B1913 ned i 2. division vest, og siden har de blå som selvstændig klub ikke været i nærheden af Superligaen.

Men det er værd at huske, at B1913 i slutningen af 1991 havde en historisk mulighed for at cementere en plads i dansk topfodbold, som en del af "Odense United". I OB var man kørt træt af den professionelle fodbolds evige økonomiske udfordringer, og da

B1909-mæcen Kurt Behrens på samme vis så skriften på den røde væg, var de to ærkerivaler modne til at danne "Odense United". Men alle klubber skulle være med. I B1913 nægtede medlemmer i stort tal at følge brandtalen fra OB-lederen Kurt Christiansen, og det var en stolt forsamling, der efter det klare nej rejste sig op og leverede klubsangen med stor patos.

I foråret 1997 tog B1913 fat på den foreløbig sidste kraftanstrengelse.

En ny generation af spillere var klar, og talentudviklingen blev samtidig forfinet i "Den Blå Tråd".

En sejr i Skovshoved betød oprykning til 1. division til stor skuffelse for den store, lokale fanskikkelse, skuespilleren Frits Helmuth, der i pausen blev drillet af B1913's egen super-fan, Sombrero-Mogens, hvis scenekunst nok var mere beskeden end Helmuths, men stadig havde sangen "Vær Blå, Vær Blå" som bidrag til showbusiness. Erfarne Jacob Harder gik i spidsen med mål og stor arbejdsindsats, og spillere som Søren Lund, Lars Mejnert, René Jensen, Carsten Andersen, Allan Hansen og Claus Madsen buldrede frem de følgende år.

I ungdomsafdelingen spirede senere landsholdspillere som Joans Borring, Martin Vingaard og Johan Absalonsen

frem, og den indædt arbejdende trænerfigur Jan Vingaard, selv nøglespiller i det sidste superliga-tophold, formåede at piske holdet frem til noble ottendepladser i 1. division i 2001 og 2002 som øens næstbedste klub.

Økonomien haltede

Igen stod det dog skralt til med økonomien. Det store arbejde på alle fronter kostede. Der var en flirt med Nottingham Forest om et talensamarbejde, inden det lykkedes at overtale den århusianske shippingmand Thomas Bill Rasmussen til at blive formand for et nyt professionelt selskab, og man håbede på at kapitalisere trioen Jonas Borring, Johan Absalonsen og Martin Vingaard. Absalonsen var på et tidspunkt på vej til Ajax, men valgte at blive boende hjemme på Vestfyn lidt endnu, og i sidste ende faldt der kun småpenge af til selskabet. Det blev ikke mindst OB, FC Midtjylland og FC København, der fik både pekuniær og sportslig gavn af trioen, der alle nåede at få landsholdspladsen. Mens man i B1913 kunne mindes de sidste spilledage i 2004, hvor den purunge trio nåede at brillere på Campusvej mod Horsens.

Odenseansk fodbold under suveræne OB udviklede sig nu til et regulært sidegade-slagsmål, hvor Dalum IF, B1909 og B1913, til tider endda med Næsby som drillende opkomling, kæmpede om førende position i 2. division, men først

Henrik Vingaard i dribling mod Oure-Skolerne august 2013

Slotskroen

Nørregade 54 · 5000 Odense C
Tlf. 66 17 86 36
birk-petersen@dsa-net.dk

Åbent:

Mandag-tirsdag, onsdag og lørdag... kl. 10-24
Torsdag og fredag ..... kl. 10-01
Søndag ..... kl. 10-22

MUSIK & DANS
TORS DAG OG FREDAG

VINE TIL B1913 100 ÅRS JUBILÆUMSFEST

85,-

85,-

75,-

2012 ERRAZURIZ SAUVIGNON BLANC
ACONCAGUA VALLEY, CHILE

2011 ERRAZURIZ ROSÉ CABERNET SAUVIGNON
CENTRAL VALLEY, CHILE

2011 ELSA SYRAH
VALENTIN BIANCHI
ARGENTINA

Tilbuddet gælder t.o.m. 30/11-13.

Få 10% ved aflevering af denne annonce.

H.J. HANSEN VIN A/S
GRUNDLAGT 1829

Vestergade 97-101 · 5000 Odense C
Tlf. 63 12 82 00 · www.hjhansen-vin.dk

og fremmest i B1909 og B1913 blev økonomien mere og mere anstrengt. Især B1913 var konkursen nær, og firsernes midtbane-drivkræfter Poul Jensen og Peter Dalsgaard, der som henholdsvis ejendomsmægler og revisor, var respekterede erhvervsfolk, gik ind som rådgivere for at redde klubben. Det lykkedes, men deres analyse var klar, da B1909's stærke prof-formand Poul Lübbert efter et halvt årtis hård kamp i al hemmelighed bød B1913 og Dalum til hemmelig forhandling om FC Fyn-projektet.

Det gav et grib i undertegnede, da han på vej ud af en odenseansk restaurant på trappetrinnet i al hemmelighed blev tippet om forhandlingerne, og kort efter blev chok-nyheden kolporteret ud til det ganske land via lysavisen på Banegårdspladsen, hvor folk stoppede vantro op på deres midnatsvandring hjem.

Det havde i starten af halvfemserne vakt enorm opsigt, at de to gamle konkurrenter B1909 og OB, der i fordums årtier midt i den intense konkurrence var nogenlunde ligeværdige klubber, kunne stemme for "Odense United", men at de blå og de røde kunne finde sammen var mindst lige så overraskende. For rivaliseringen mellem B1909 og B1913 har altid været mindst lige så kontant. Men FC Fyn blev i første omgang født af nød og i anden omgang af et rationelt ønske om at drille OB.

I B1913 var der dog fortsat lommer af FC Fyn-modstand, omend nej-siden ikke var så kraftig som i B1909.

Jubel 2003

FC Fyn-projektet overlevede trods alt i syv år og spillede på B1913's licens. Der er blevet skrevet meget om årsagen til FC Fyns endelige nedtur, men ud over, at enhver konkursramt virksomhed pr. definition går ned på grund af dårlig ledelse, hjalp det ikke just, at der evig og altid poppede modstand frem i både avisspalterne og internt.

Lige nu bøvler B1913 rundt i Fynsserien. Klubben ligger perfekt i det nye udviklingsområde på Campus, men kan man finde lederne med de rette kræfter og visioner til at udnytte positionen?

Walter Presch

I slutningen af 70'erne var østrigeren Walter Presch træner for B1913's divisionshold.

Walther Presch kørte altid på knallert til træning. I 1977 blev det indført, at man skulle have styrthjelm på, når man kørte knallert.

Walther Presch var jo en sparsommelig mand, så derfor spurgte han daværende klubhusinspektør Svend Erik Hansen (Svenner), om han ikke kunne finde en punkteret bold, og så skære den over og binde snørebånd i den, så han kunne have den på hovedet, når han kørte på knallert.

Walther Presch kom altid i god tid, og klædte om for sig selv i omklædningsrummet i "boblehallen" på Falen. Universitetet brugte også hallen til idrætsstudiet, og ofte var pigerne i gang med omklædningen, når Walther Presch dukkede op. De tog ikke særlig notits af Walther Presch, og efterfølgende kunne han så starte træningen med at berette om pigerne – "og så stod de der "mit dem dinger" – mens han med hænderne gjorde runde bevægelser foran brystet.

Walther Presch huskes også for, efter at han angriber havde brændt en stor chance, at have skældt ham ud med bemærkning: "...jeg kunne have lagt den ind "mit dem tisser".

Husker du...

B1913's formænd

16. dec. 1913	Arnold Nielsen
2. feb. 1914	Th. Petersen
1. maj 1914	Johs. Fridberg
20. nov. 1914	Halvor Iversen
3. nov. 1916	Th. Frederiksen
30. nov. 1921	Th. Petersen
30. nov. 1923	Th. Frederiksen
31. maj 1940	Olaf Petersen
12. mar. 1958	Holger Nielsen
17. feb. 1981	Kurt Grønning
23. feb. 1982	Klaus Hansen
1. jul. 1989	Kurt Grønning
5. mar. 1991	Per Demant
9. dec. 1991	Steen Grønning (konstitueret)
11. feb. 1992	Karsten Truelsen
1. aug. 1992	Steen Grønning (konstitueret)
16. feb. 1993	Ib Ketelsen
15. feb. 1994	Preben Mose
7. mar. 1995	Erik Nielsen
26. jan. 1998	Henning Larsen
24. feb. 2004	Henrik Sørensen
14. feb. 2006	Jørgen Hartmann
11. mar. 2012	Morten Milling

Af Johnny Wøllekær,
Stadsarkivet

Da Odense var Danmarks førende fodboldby

Der var engang, da Odense var Danmarks fodboldby nummer ét med tre hold i den bedste række, B1909, B1913 og OB. Ingen anden provinsby kan matche det. Og glem ikke, at de grønne fra Odense KFUM havde et habilt hold, der var ligeved at komme op i den bedste række. Heller ingen anden dansk provinsby kan fremvise hele fire klubber, der alle har været i pokalfinalen. Og ingen anden by har tre hold, der alle har mødt Real Madrid i de europæiske turneringer – ja, Odenses fodboldhistorie er ikke helt almindelig.

Det var i begyndelsen af 1960'erne, at Odense oplevede sine gyldne fodboldår. Det var også de år, hvor B1913 for alvor viste tænder og var en magtfaktor i dansk fodbold. Det var dengang, da lokalopgørene trak tilskuere til i antal, som selv superligaklubber i dag ville være misundelige på. Når de lokale klubber bød hinanden op til dans, var der for alvor hjertebanken i byen og på lægterne. Folk strømmede til, og det var ligegyldigt om lokalopgøret var i 1. eller 2. division.

Det var OB, der i 1893 satte fodbold på programmet. Dog mest som en slags efterårsforøjelse, når cricketsæso-

nen var ovre. Efter århundredskiftet slog fodbolden for alvor igennem på Fyn. B1909 holdt i begyndelsen til på OB's baner, men da njerne slog OB i en træningskamp, så fik de et sæt dupper bagi. B1913 blev nogle år senere stiftet af utilfredse OB'ere.

Den gængse fortælling om odenseansk fodbold lyder, at OB var overklassens, B1909 arbejderklassens og B1913 mellemklassens klub. Helt så simpelt var det nok ikke, men det var en opdeling, som blev dyrket af pressen. Allerede i mellemkrigstiden var billedet på medlemsiden forplumret, og der var i både B1909 og B1913 en del borgerlige medlemmer. Udad til var klubberne hinandens modstandere og modsætninger, men indad samarbejdede de dagligt om stort og småt. Det gjaldt f.eks. Odensestævnet, hvor klubberne lokkede udenlandske storklubber til byen, der så mødte et udvalgt Odensehold.

B1913 var de første leveår lillebror i odenseansk fodbold, og dertil kommer, at klubben bøvlede med økonomien. Pengene var så små, at vandværket i midten af 1920'erne lukkede for vandet til klubhuset i Kildemosen. Det var selvfølgelig heller ikke let, når mange medlemmer – heriblandt selv

Træningskamp i april 1957 OB – B1913 kunne trække 6400 tilskuere. B1913 vandt 2-0. På billedet OB's Poul Christensen og B1913's Kurt Hansen.

bestyrelsesmedlemmer – glemte at betale deres kontingent. Den kronisk dårlige økonomi fik klubben til at ansætte en inkassator.

Sidst i 1920'erne kom der dog mere styr på klubben, og resultaterne på grønsværen begyndte også at melde sig. B1913 var trukket i den fynske førertrøje, når det drejede sig om fodbold. Det var en tid, hvor klubben høstede masser af selvtillid. Da FBU i 1936 skulle udtage et hold til en unionskamp mod Jylland, bad FBU klubberne om forslag til spillere. B1913 besluttede at indberette hele holdet!

Årsagen skal formentlig findes i den kendsgerning, at man var begyndt at træne meget seriøst. Fodboldlegenden Sofus Nielsen blev træner for klubben i sommeren 1934. Det kostede 85 kr. om ugen plus frit ophold og rejse frem og tilbage på 2. klasse. Sofus Nielsen foreslog, at der blev lavet en ordning med OB. Men her satte B1913 hælene i. Det havde ingen interesse, "... da vi mener, at for at have betydning for os, skal vi have ham for os selv".

Efter herlige år i begyndelsen af 1960'erne, meldte tømmermændene sig for fynsk fodbold og for B1913. Der var krise-

stemning. De bedste spillere skiftede gratis til udlandet, niveauet faldt, tilskuerne svigtede – også på grund af de mange nye fritidstilbud i det fremvoksende velfærdssamfund.

De odenseanske lokalopgør var dog stadig en publikums-magnet, selv om de havde mistet lidt af deres magi. Det blev mere og mere tydeligt, at amatørsystemet var forældet. I overgangen til betalt fodbold vandt OB klubbens første mesterskab i 1977, mens både B1909 og B1913 var nede i en bølgedal. Det var perfekt timing set med OB-briller. Klubben stod med de bedste kort på hånden i den intense kamp om sponsorkroner og de bedste spillere. Det blev afgørende for, at B1909 og B1913 måtte tage til takke med at spille andenvioliner i Odense.

Der var ofte trængsel på lægterne til lokalopgørene i 1960'erne. Her fra en kamp mellem de blå og de røde. Ungdommen fik lov til at sidde uden for banterne og næsten op til sidelinjen.

Jack Johnson

Jack Johnson var en forfængelig mand. Altid velklædt og det lyse hår fint bølget.

En dag stod vi i badet, hvor Jack spurgte, om der var en, der havde noget til håret.

"Det har jeg", sagde Bardal og løb ind i omklædningsrummet efter noget.

Jack strakte hænderne frem, fik trykket midlet i hænderne og førte det op i håret.

Det var ikke shampoo – men bio-dop, som er noget af det mest klæbrige, der findes.

For f....., hvor blev han gal.

Bardal fik ikke siden en ærlig chance for at komme på førsteholdet.

Jack Johnson røg ikke selv.

Det måtte vi spillere godt, men en halv time før kampen var det forbudt, ligeså i pausen.

To spillere, nemlig Ejgil Misser og Ole Andersen måtte dog godt gå ind på toilettet og tage en smøg.

"Ellers kan de slet ikke spille" lød det lakoniske svar.

De fleste vil næppe tro det, men en meget kold dag i Parken blev vi beordret til at indtage et glas whisky, umiddelbart før vi skulle på banen,

"Det giver varmen", var forklaringen.

Nok noget Jack havde prøvet som prof i Skotland.

Husker du...

Svendborg
S P A R E K A S S E
- vi er med ...

KIELBERG

a d v o k a t e r

Kielberg Advokater A/S
Hunderupvej 71 - 5230 Odense M
Tlf. 63 13 44 44 - Mail: kielberg@kielberg.com
www.kielberg.com

Blåt mod rødt - 100 års fælles fodboldhistorie

Af Leo Jensen/Mogens Hansen

Odenses to kendte årstalsklubber har et langt, ofte parallelt forløb i dansk fodbold, hvor klubberne fra starten mødte hinanden i de lokale fynske rækker. Her grundlagdes de blå og rødes langvarige had/kærlighedsforhold, hvor de hader at tabe de indbyrdes kampe og elsker at slå lokalrivalerne, men altid ser frem til mødet på banen og tilskuerpladserne – og opfører sig ordentligt

Her i B1913s jubilæumsår er klubberne så igen samlet sportsligt med deres respektive førstehold, efter det stort anlagte samarbejdsprojekt FC Fyn døde tidligere på året af mangel på kærlighed – og penge. Og igen ser vi alle frem til mødet, som ingen vil tabe.

Vi er så heldige i B1909 at kunne hente stort set alt, hvad der er værd at vide om klubbens første 100 år – og en hel masse andet - i Mogens Hansens altomfattende jubilæumsværk: B1909 – Historien gennem 100 år – frem til FC Fyn. I dette værk, udgivet i jubilæumsåret 2009, viser statistikkerne, at de røde og blå har spillet næsten lige op gennem årene, hvor de indbyrdes opgør efterhånden nærmer sig de 100.

De første registrerede kampe mellem klubbernes førstehold er fra turneringen 1917-18 i den fynske A-række, hvor B1909 satte oprykkerne fra B1913, der spillede deres første kamp i 1914, på plads i to kampe med sammenlagt 3-0.

Sæsonen efter vandt B1909 sammenlagt 12-2 over de blå og viste, hvem der stadig var storebror.

Op gennem de følgende årtier krydsede klubberne klinger mange gange i turnerings- og pokalkampe og var begge blandt de mest vindende fynske hold. I 50'erne trak B1909 lidt fra og lagde op til det store gennembrud i dansk fodbolds top.

Guldalderårene

B1909 blev i sit 50 års jubilæumsår 1959 danske mestre som det første fynske hold, og samme år lykkedes det B1913 at rykke op i den bedste danske række, 1. division, for første gang efter divisionssystemet blev indført i 1945. Den gamle nier og hårde nitte, Jack Johnson, stod i spidsen for de veltrænede blå tropper.

Et tæt parløb mellem de to klubber gennem det næste tiår begyndte. Mesterskaber og medaljer, pokaltitler og lands-

Lokalopgøret B1913-B1909 i 1952. B1913 vandt finalen i FBUs pokalturnering over B1909 med 5-2.

Lokalopgør fra 1962. Mogens Berg scorer for B1909 og Tom Helweg kan ikke stille noget op. Det betød dog ikke så meget set med blå briller. Målet var en reducere til 1-3, og 13 vandt 4-2. Øvrige spillere på billedet: Kurt Grønning tv. og Ole Steffensen th. begge B1913.

holdsspillere i bundter prægede både de blås og rødes guldalderår i 60'erne. Efter B1909s første pokaltriumf i 1962 fulgte B1913 op året efter med en pokalfinalesejr i deres 50 års jubilæumssæson og havde nogle store sæsoner, 1961,62 og 63, med bronze og to gange sølv i parløb med datidens stærkeste hold, Esbjerg fB. Her lå nierne i baghjul, generations-skiftede og ladede op til det næste mesterskab.

I 1962 var B1909 dog kun en tilfældighed fra nedrykning, men reddede sig på en minimalt bedre målkoefficient (antal mål scoret divideret med antal mål scoret imod) end OB. Men i 1963 var parløbet mellem blå og røde genoptaget, hvor nierne sluttede som nr. 4, to points efter de blå sølvvindere, og varslede ny storhed. 1962 var også året, hvor Jørgen Ingmann hittede med Min ballon (Jeg vil ha' en blå ballon), som stadionhøjtalerne irriterede os røde med, når 13 endnu engang havde vundet dengang i tresserne.

I 50'erne og 60'erne var unionskampene (FBU) med udvalgte hold sammensat af primært de fire store Odensehold (KFUM var også stærke i 60'erne) – og Odense Stævnet, der bl.a. spillede i Messeby-turneringen, forløberen for UEFA Cup – også tilløbsstykker med 9-10.000 tilskuere til kampe mod bl.a. JBU. Og store europæiske hold, bl.a. to gange Real Madrid (1961 og 1964), fyldte Stadion, når B1913 og B1909 bød på Europa Cup. Dengang var forårets nr. 1 kvalificeret til Mesterholdenes Europa Cup, og det drog begge Odenseklubber fordel af ved de lejligheder, hvor de mødte de stærke madrilenerne, der tog de fem første EC titler på stribe.

I B1909s næste store triumf, mesterskabet 1964, var B1913 det eneste hold, der formåede at vinde begge sæsonens kampe mod de røde helte, der ellers kun tabte fem kampe

den sæson. To gange 3-1 til B1913 foran henholdsvis 25.000 og 20.000 tilskuere. De ydmygelser så denne artikels forfattere ikke.

En pudsighed – lokalopgøret i august trak ca. 1500 flere tilskuere end B1909s kamp mod Real Madrid en lille måned senere. B1913 blev nr. 6 i 1964.

Til gengæld mener jeg, at jeg (Leo) så begge røde sejre i 1965, hvor jeg som 11 årig nordfynbo blev regelmæssig stadiongæst hos de regerende mestre. 2-1 sejren i foråret blev dog senere frakendt, da B1909 brugte en ulovlig spiller (John Danielsen) og B1913 protesterede, mens det blev 1-0 i efteråret.

Det første lokalopgør, jeg (Mogens) så, var i sommeren 1967, hvor det blev 2-2. Dengang boede vi i Kochsgade, og jeg var til min fars store glæde blevet meldt ind i B 1909s talenttrækker, om end det ikke rakte langt, sammen med et par klassekammerater fra Østre Skole.

Men buhe, huje og råbe af de blåklædte B1913 drenge, som mødte op på anlægget nogle hundrede meter inde mod byen, det kunne vi. Det var selvfølgelig ikke noget smukt træk,

Jack Hansen i lokalopgør i 70'erne.

men B1913 var nu en gang vores største rivaler. OB regnede vi ikke med, selvom de lå en division højere i 1967.

For os drenge var disse lokalopgør på Odense Stadion fantastiske, og jeg mindes, at man nærmest skiftedes til at være baneløbere inden kampen og plante røde eller blå papirflag og efterfølgende rive modstandernes itu. Der var ikke noget med at give fingeren på de tider, men drillerierne nede bag målet i den høje målende eksisterede.

Næste nedslag er 1968, der er det sidste år, hvor begge årstalsklubber endte i 1. divisions (bedste række) bedste halvdel. Holdene rykkede ned sammen i 1966, men returnerede begge året efter, og de blå og røde nyoprykkere satte deres store præg på en 68-sæson, hvor det tredje Odense hold i 1. division, OB, rykkede ned. Tre Odensehold i den bedste række er heller ikke lykkedes siden. Igen vandt B1913 begge kampe, 3-1 og 2-0, overværet af 19.000 og 21.000 tilskuere. Sådanne tilskuertal trak ingen andre klubber i de år.

B1909 førte 1. division i nogle runder undervejs i året 1968, hvor der skete så meget andet ude i den store verden. Nierne tabte dog pusten og endte på sjettepladsen blandt de 12 hold, mens B1913 blev nr. 4, de blås sidste topplacering i det fineste selskab. I en pokalrunde efter turneringsafslutningen vandt B1913 årets tredje sejr over de røde, 5-2, og satte hakkeordenen på plads. Pudsigt nok den eneste blå pokalsejr i de indbyrdes opgør.

De sidste store opgør

Dengang i 60'erne vandt B1913 de fleste indbyrdes kampe, men vi niere trøstede hinanden med, at det var de blå møvere, der kunne løbe solen sort, der udmanøvrerede de røde teknikere, der spillede den flotteste fodbold – syntes vi. I 70'erne og 80'erne forsvandt noget af magien og de store tilskuertal, da klubberne ikke længere kunne fastholde placeringen i 1. division trods udvidelsen til 16 hold.

I 1990 på tærsklen til den første Superliga-sæson fulgtes de to klubber trofast ad hele sæsonen i 2. division og begge

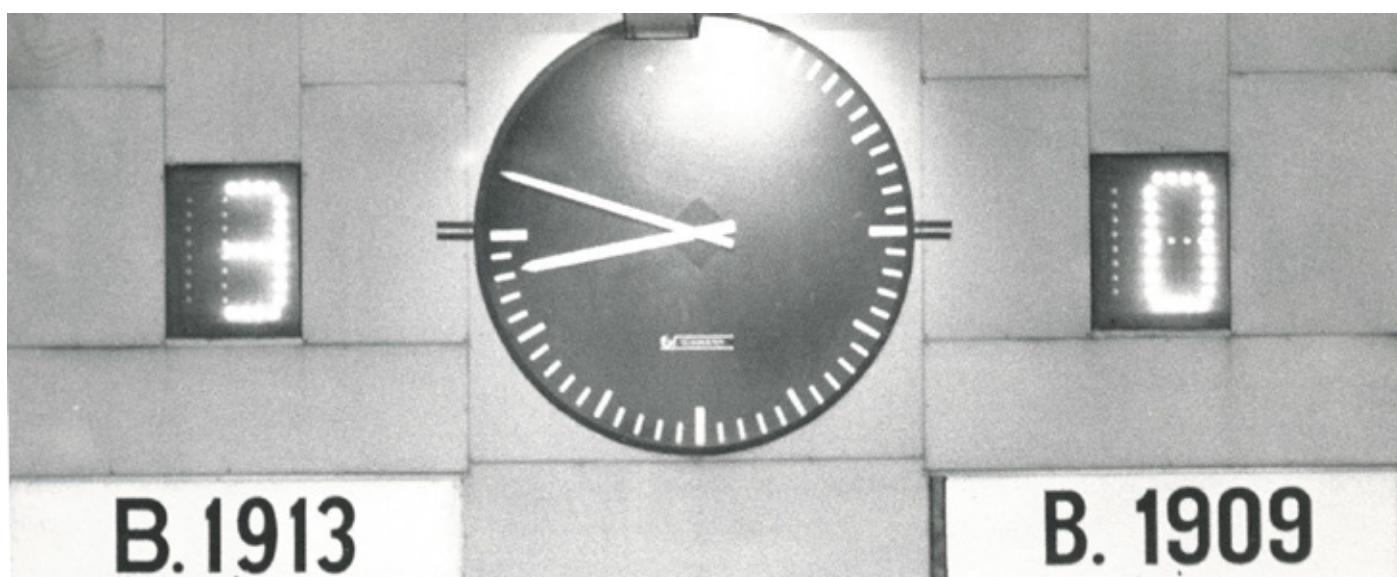
Lokalopgør B1909 – B1913 i Albaniserien april 2013. Kampen endte 0-0. I luftduel er det Andreas Nielsen, B1913 (blå) og Andreas Bebe, B1909 tæt fulgt af Andreas Grønning, B1913 og tidligere B1913-spiller Sali Kaya mens Nicholas Curtis til venstre ser på.

lokalopgør endte 1-1. Tilskuerinteressen var faldende, men første gang var der dog ca. 5000 tilskuere og i slutfasen var næsten 9.000 blå og røde tilhængere lokket på stadion for at følge topopgøret, hvor bl.a. B1909s nuværende formand, Jan Bramsen, scorede.

Førstepladsen (B1909) og andenpladsen (B1913) – med lige mange points og en forskel på to mål bedre sikrede de røde sig førstepladsen – gav ikke direkte oprykning det år, hvor den bedste række skulle skæres fra 14 til 10 hold. Over to kvalifikationskampe måtte B1909 se AaB tage til drømmeland, Superligaen, efter 0-4 og 5-6. B1909s målmand måtte udgå (og ingen reserve dengang) efter få minutter i den første kamp, og det afgjorde den kvalifikation.

B1913 spillede to tætte kampe mod Vejle, hvor Preben Elkjær så rødt og stoppede karrieren. Vejle reddede sig lidt heldigt op i Superligaen. Her kom B1909 op efter to forgæves forsøg (igen tabt kvalifikation i 1991 – mod Silkeborg) i 1992 foran OB, men pengene rakte ikke til den satsning og det gik rivende galt. Siden har hverken de blå eller røde været tæt på oprykning til den bedste række.

Et sidste nedslag er valgt i sæsonen 2002-2003, hvor begge klubber lå i 1. division og begge artiklens forfattere stærkt

Slutresultatet i et lokalopgør. Sådan gik det (heldigvis) ofte.

engageret i B1909. Kampen foregik i bundregionen, hvor nierne efter et forfærdeligt efterår – B1913 vandt sin hjemmekamp 2-1 på Odense Stadion foran 1600 tilskuere – havde kæmpet sig op på den rigtige side af stregen i starten af maj. Så gik der letsind i det og fire kampe på stribe blev tabt – og B1913 sejlede også mod bunden.

Sidste udkald var i sæsonens næstsidste runde, hvor der trods direkte tv fra kampen mødte ca. 4600 tilskuere op på Odense Stadion, og de fik et brag af en kamp, som B1909 vandt 3-2 efter at have været bagud langt ind i 2. halvleg. Men de andre resultater magede sig ikke helt, og da B1909 i den sidste kamp skulle møde HFK Sønderjylland med krav om sejr – og kunne have sendt B1913 ned med en sejr – gik alt galt.

Det var sidste møde på topplan mellem de to klubber. Året efter røg også B1913 i 2. division og i de to sæsoner, inden FC Fyn blev dannet, faldede tilskuerinteressen for lokalopgørene.

2013 - og hvad så

Vi oplevede et godt samarbejde mellem røde og blå ledere og kernetropper i den korte, men intense periode, hvor FC Fyn samarbejdede, hvori også Dalum IF indgik, stod sin prøve. Vi var godt klar over, at der også var både blå og røde interesser, der ikke bifaldt det klubsamarbejde – og måske derfor kunne det ikke bære, da det viste sig sværere end forventet at opnå de store resultater, der fra starten var lagt op til.

Men der var mange, der lagde en kæmpeindsats i FC Fyn, samtidig med at de havde deres blå blod og røde hjerter intakte, og opdagede, at der faktisk var nogle rigtig behagelige mennesker i den gamle arvefjendeklub, som delte passionen for fodbold og ønsket om succes og fremgang for fynsk fodbold.

Vi oplevede også nogle gode stunder med to oprykninger med blå og røde i fælles triumf, senest i sommeren 2012, hvorefter der pludselig blev trykket på stopknappen, da kassen var tom. Dermed var det korte fælles kapitel slut. De gamle dage kommer ikke igen – men hvad kan fremtiden mon bringe?

Nu er de 'rigtige' blå og røde farver igen samlet i den fynske A-række (Albaniserien) som for næsten 100 år siden og B1913 og B1909 er måske påbegyndt en ny march mod divisionerne. I de syv sæsoner, der er gået, siden FC Fyn blev

etableret, er der rykket en del ved fodboldhierarkiet på Fyn og nogle af de hold, der i de gode gamle blå og røde velmagtsdage var modstandere for vores divisionsreserver, har udnyttet 'tomrummet' og tippet magtbalancen. Kan der rettes op på det igen?

Det bliver hovedopgaven for de nye ledere i traditionsklubberne B1913 og B1909 at finde det rette ambitionsniveau og grundlag og sikre de blå og røde en synlig fremtid. Der er stadig mange tilhængere gemt derude blandt det fynske fodboldfolk, der drømmer om en renæssance, hvor de store gamle dage bliver genoplivet i en eller anden form.

Kan det lade sig gøre i en fodboldtid, hvor Danmarksturneringen er en ren Jammerbugt af konstruerede fodboldforretninger og geografnavne med og uden FC – og uden ægte historie. Er der stadig plads til lidt nostalgisk drømmeri – er der stadig plads til både blå balloner og en stadionplatte med et par røde oprykkere med brød?

Til jer, der gerne vil have et overblik over de forskellige B1913 og B1909 holds gøren og laden i turneringerne eller søge info omkring lokalopgørene mellem blå og røde, kan det anbefales at kigge ind på www.fodboldfyn.dk.

Artiklens forfattere har et langt passioneret forhold til fodbold og B1909 specielt. Vi har ladet andre om triumferne på banen, men har siden 60'erne jublet og lidt med de røde i mange op- og nedture på Odense Stadion, Atletikstadion, Gillested Park og diverse udebaner. Vi har gennem mange år medvirket i og løst opgaver i B1909 og senere FC Fyn og sammen og hver for sig produceret artikler om fodbold og skrevet og redigeret et utal af kampprogrammer.

Mogens Hansen, af Fyens Stiftstidende udnævnt til chefstatistiker, udgav i 2009 det omfattende og unikke værk: B1909 – Historien gennem 100 år. Leo Jensen har været ansat i DBU og Divisionsforeningen – ud over lederjob i B1909 og FC Fyn. Ud over B1909 gennem snart 50 år er vi begge bl.a. meget interesseret i historie, statistik - og engelsk fodbold. Her er det pudsigt nok blåklædte Chelsea (Mogens) og blå-hvid sribede Queens Park Rangers (Leo), begge klubber fra Swingin' West London, der er favoritterne siden 60'erne.

BAKER TILLY
Rådgivning • Skat • Revision

spar nord
Odense

B 1913 på universitetet

– om sameksistens og samarbejde mellem fodboldklub og institut

Af: Institutleder Jørgen Povlsen
Institut for Idræt og Biomekanik,
Syddansk Universitet

Et fælles forskningsprojekt om fodbold drenge og træning

Samarbejdet mellem B1913 og Institut for Idræt og Biomekanik startede allerede meget tidligt i instituttets historie. Tre af instituttets medarbejdere, Karsten Froberg, Bjarne Andersen og Ole Lammert ønskede, inspireret af dels et svensk dels et japansk forskningsprojekt, at undersøge virkningen af træning på børn i forbindelse med puberteten.

De tre forskere havde sat sig som mål at undersøge forbedringer af styrken og konditionen hos børnene. Træning af styrke og kondition hos børn på vej ind i puberteten var kun i ringe grad udforsket og udgjorde derfor en stor udfordring. Forskerne valgte at se på børnene ud fra både deres kronologiske og biologiske alder, hvilket var en helt ny og mere præcis måde at undersøge på. En særlig del af forskningsprojektet var relateret til en gruppe drenge, der spillede fodbold i B1913.

På det tidspunkt var drengene i 10 års alderen. Det var den gode kontakt til Kurt Grønning, der muliggjorde dette spændende forskningssamarbejde mellem B1913 og instituttet. Kurt Grønning var ansat under Leo Grue Jepsen på universitetet. Igennem syv år blev B1913 drengene testet hvert halve år. De blev målt på muskelstyrke og kondition og blev sammenlignet med en anden gruppe af drenge i samme alder, som ikke trænede tilsvarende intensivt.

Forskningsprojektet med B1913-drengene gav en spændende og værdifuld indsigt i børns udvikling med og uden træning. Det var fremme på dette tidspunkt i den internationale forskning, at intensiv træning ville hæmme højdetilvæksten hos de børn, der trænede. B1913-drengene blev derfor indkaldt igen til forskerne, da de var fyldt 23 år og deres højde blev målt som fuldt udvoksede. Man kunne på baggrund af B1913-undersøgelsen konkludere, at der ikke skete en hæmning af højdetilvæksten hos drenge på grund af træning i puberteten, selv ikke hyppig træning. Drengene trænede faktisk op til syv gange om ugen i flere af de år, hvor de voksede mest.

Institut og boldklub i boblen på Falen

Gennem en række år i 1970'erne og 1980'erne kunne instituttet også benytte B1913s såkaldte boblehal på Falen. Det var en ganske særlig oplevelse for instituttets undervisere at afvikle timer for studerende i denne. Om vinteren var der så mange minusgrader inden for i hallen, når det var værst, at der kunne skræbes rim og is af indersiden på boblen. Om sommeren var det helt modsat. Temperaturerne skød i vejret, så det var ulideligt at spille volleyball, badminton eller basketball i hallen. Men timerne skulle jo afvikles. Ved et

enkelt tilfælde søgte instituttets studerende at løse problemet med varmen på egen hånd. De åbnede døren i den ene ende af hallen og oplevede i de næstfølgende minutter, at hallen mistede tryk og sank sammen til halv højde med ovenlyslamper svævende i gulvhøjde. Det var flove studerende, der tog imod underviseren, da timerne skulle begynde. Siden flyttede B1913 på Campus, hvor også instituttet havde indtaget nye faciliteter.

B1913s medlemmer på vej til det nye anlæg på Campusvej med Odense Pigegarde i spidsen og B1913s gamle førsteholdskæmpe, Edward Thorsen med klubbens fane. 2. november 1980.

B1913 og Institut for Idræt og Biomekanik på Campus

Sameksistensen mellem B1913 og instituttet har gennem de sidste 25-30 år fungeret stort set gnidningsfrit. Instituttet er vokset fra 40 ansatte i 2002 til mere end 160 ansatte i 2013 - og næsten 1300 studerende.

Det er klart, at en sådan vækst har betydet meget større pres på idrætsfaciliteterne på Campus, også de, der deles med Odense Kommune og B1913. Alligevel og på trods af dette har naboskabet fungeret, og det er et håb, at det vil kunne fortsætte på denne måde i fremtiden, om end B 1913 store ønske om eget klubhus i tilknytning til fodboldanlægget er hovedønsket hos klubben.

Institut for Idræt og Biomekanik og fremtidens aktive campus

Tiden på Falen med boblehal og genvordigheder er for længst fortid. Fremtiden ligger lige uden for døren. I det spæde efterår 2013 indvier Institut for Idræt og Biomekanik en ny stor bygning på knap 4000m², der supplerer instituttets eksisterende faciliteter på campus. Bygningen ligger ved Syddansk Universitets P1 ganske tæt på B1913s hovedsæde på Campus.

Alle aktive i B1913 passerer dagligt bygningen, og det er en stor glæde at se, at den forplads, arkitekterne har tegnet

og fået udført ved bygningen, tages i brug af B 1913 drenge og piger, der løber og leger her. Instituttets nye bygning er Danmarks største og mest avancerede bygning og stadion til forskning og uddannelse i træning, motion, active living, forebyggelse og behandling. I den nye bygning og det tilknyttede træningsstadion vil instituttets forskere i samspil med studerende og samarbejdspartnere få optimale rammer til at undersøge fysisk aktivitets betydning for raske såvel som patienter. Bygningen rummer blandt andet fitnesscenter, tværfaglig forskningsklinik, bevægelses- og ganglaboratorium, innovationslaboratorium og genoptræningssale. Træningsstadion bryder med etablerede principper for indretning – med kuperede træningsruter, digitale teknologier og testfaciliteter – og det står åbent for alle, herunder også som træningsfacilitet for B1913s fodboldspillere. Vi håber, at der kan udbygges yderligere med kunstgræsbaner og har stor forståelse for B1913's ønske om helt egne faciliteter i form af et klubhus.

Det har været en del af visionen for bygningen, at den også skal kunne indgå i et meget tæt samspil med det nye universitetshospital, når det om nogle år er en integreret del af Campus Odense. Der er endvidere lagt vægt på innovations- og forskningssamarbejde med Det Tekniske Fakultet om velfærdsteknologi, trænings-, genoptræningsteknologier. Træningsstadion vil indgå i Syddansk Universitets vision om et aktivt universitetscampus og være åbent for såvel studerende som byens foreninger, borgere og andre interesserede.

Træningsstadionet vil desuden fungere som et af verdens første "living labs" og som "test bed" for trænings- og mobilitetsteknologier.

Det er instituttets håb, at bygningen, stadion og øvrige faciliteter i fremtiden vil kunne danne ramme om et udvidet og udbygget samarbejde med B1913 om forskning i fodbold. Hvad enten det handler om talentudvikling, fysisk og mental træning, forebyggelse af idrætsskader eller udvikling af nye trænings- og testmetoder. På den måde vil ringen være sluttet og samarbejdet mellem forskning og fodboldpraksis være etableret endnu en gang som i sin tid med B1913 fodbold drengene.

Med dette håb for udbygget samarbejde i fremtiden ønsker Institut for Idræt og Biomekanik. B1913 hjerteligt tillykke med de første 100 år.

B1913 Old Boys Støtteforening

støtter B1913s ungdom

**Banko hver søndag kl. 18.30
i Fyns Bankocenter**

*Syddansk Universitets nye idrætsanlæg
træningsstadion lige ved B1913s anlæg.*

En gang blå - altid blå

Af Preben Rasmussen

Et super subjektivt og aldeles uvidenskabeligt essay om at holde med B1913

”Jeg vil ha en blå ballon” - lyden af Jørgen Ingmanns ørehænger er som kakao i mine trommehinder, endnu en gang har ”de blå”, B1913, vundet over de røde, B1909. Fyldt af glæde og ny energi flyver jeg og cyklen hjem til Bullerup, mens jeg glæder mig til at rådyrke Fyens Stiftstidendes fire sider med billeder, reportage og interviews dagen efter.

Selv om det er mørkt, når jeg kommer hjem, må jeg lige ud og lege Istvan ude på græsplænen bag ved vores hus. Vi gjorde det igen, vandt over de røde teknikere, der blev smadret af den blå fightervilje.

Vi er tilbage i 60’erne, hvor vi altid vandt over nierne.

Kan i øvrigt ikke huske at de røde nogensinde har vundet over os, ikke i nogen rækker, hverken senior eller ungdom, uendørs eller indendørs !

Hvorfor blev jeg blå?

Jeg tror aldrig, min far har været klar over konsekvenserne af, at han tog mig med til første kamp på Stadion i 1963, hvor B1913 skulle møde Esbjerg. En 8-årig dreng fra Bullerup blev bjergtaget af dette imponerende scenarie med 31.000 tilskuere. De var bare over alt, i lysmaster og oppe på taget af tribunerne. Jeg sad selv helt nede ved linien, hvor jeg måtte rykke mig, når linievogteren skulle forbi. Aldrig har de blå trøjer været så blå som denne dag. Vi tabte ganske vist med 3-2, men den blå vaccine var blevet sprøjtet dybt ind i mine årer og fra denne dag var jeg vaccineret med den blå syge, der heldigvis aldrig forsvinder.

Disse blå stålsatte mænd, der altid kunne nedkæmpe de små

B1913 fik fem spillere udtaget til landskampen på Ungarn i maj 1963. På stigen fra venstre: Palle Bruun, Kurt Grønning, Kaj Andersen, Eigil Misser og Kjeld Pedersen. Under stigen står den stolte træner Jack Johnson. Palle Bruun fik dog ikke debut ved den lejlighed, men måtte vente til to kampe i juni. Samme år nåede også målmand Erik Løkke Sørensen at få debut.

vævre teknikere fra OB og B1909. De kunne noget med klatten, men vi stod sammen som et hold, der efterlod disse luksusspillere i en tilstand af afmagt og uforståelig, men også uundgåelig overgivelse.

Muskelmænd mod glasben.

Elefanter mod forskræmte mus.

Istvan mod John D.

Ole Steffensen mod Walter Richter.

Tom Helweg mod Palle Kähler.

Team spirit mod individualisme.

Fællesskab mod idoldyrkelse.

Fysik mod teknik.

Efter at vi havde nedkæmpet modstanderholdets teknikere med benhårde tacklinger, satte vi vores egne teknikere i scene. Eigil Misser, Jørgen Rasmussen, Arne Dyrholm brillerede med flotte driblinger og afslutninger. Vi vinder igen og igen og igen!

I familien Rasmussen, som jeg hører til, er der et kæmpe element af oprør i at holde med B1913.” Her er vi socialdemokrater og holder med B1909”, betoner min morfar med en ubrydelig autoritet, godt suppleret af mine to storebrødre og min far. Kvinderne i familien pipper også med.

”De blå rotter” kalder min elskede morfar mine helte. Hvis nu de virkelig skulle være så dårlige, hvorfor vinder de så altid over nierne? Det lærte jeg aldrig at forstå.

Trods alt var det dog bedre at holde med de blå end med de stribede. Disse forkælede rigmandssønner, der havde fået alting foræret, havde ingen plads i Rasmussen-familien.

13-identiteten og 13- ånden, hvad består den af?

B1913 er blevet beskrevet som klubben midt imellem. En holdbar beskrivelse, der nok også rummer en del af forklaringen på klubbens identitet. Netop dette at være klemt inde imellem OB, bestående af magtfulde erhvervs personer og B1909, Odenses arbejderklub, der altid har nydt godt af dybe rødder og relationer til byens politiske og administrative system, har givet de blå en selvstændig oprørsidentitet og en stålsat vilje til at stå sammen og kæmpe både på ledelsesplan og på banen.

Utallige erindringsglimt dukker frem i det kæmpe arkiv af minder fra min blå karriere, som rånnyder af de blå på alle planer.

På vej hjem fra en spejderaften. Jeg er faldet ned af et stativ og har slået hovedet. Min kammerat spørger mig hvem, der står på mål for B1913? Jeg svarer Svend Åge Rask! Jeg blev indlagt med en kraftig hjernerystelse!

En søndag eftermiddag engang i 70’erne. Jeg hører ”Sport og musik” for fulde hammer hjemme i baghaven med den totalt nedslidte græsplæne, hvor vi tre brødre altid spiller fodbold. B1913 møder FREM i den sene eftermiddagskamp i Parken. Jeg spiller med og scorer fire mål for mit hold. Vi vinder 4-2. Også i virkeligheden!

B1913-tilhængerne før lokalopgør mod OB i foråret 1967

En mørk decemberaften i Odense Idrætshal. B1913s junior hold spiller semifinale i Stiftens indendørsstævne. Poul Jensen er alene tilbage på holdet, de andre tre er udvist. I kraft af hans sublime teknik bruger han banderne helt nede i hjørnet, udspiller tre spillere på en gang og scorer det afgørende mål.

En gang i begyndelsen af 70'erne. Min storebror Helge Rasmussen spiller med på B1909s hold mod os. Han spiller venstre back med Jens Erik Nøttrup som direkte modstander. Jeg står helt nede ved banden og ser, hvordan Nøttrup og kompagni

driver gæk med min bror og de øvrige niere. De blå fører 2-0 ved halvleg og vinder 3-1. Min bror bliver taget ud efter at have taget slynggreb mod Jens Erik Nøttrup, der endnu engang løb forbi ham.

En gang i 60'erne. B1913s juniorhold spiller en kamp i et stævne på KFUM mod B1909. Holdet består blandt andet af: John "Krølle" Nielsen, Hans Jørgen Vind, Erland "Bager" Thomsen", Finn Knudsen, Bjarne Fallesen, Peter Nielsen, Kasper Nielsen, Frank Andersen, Kim Seir og Hans Jørgen Knudsen.

sportspub & restaurant
Jernbanegade 17 · 5000 Odense C
Telf. 66 17 82 41

Advokatfirmaet Halskov · Møderet for Højsteret

ERLING HALSKOV

Advokat (H)

Hunderupvej 22 · 5000 Odense C
Tlf. 66 13 65 33 · Fax 66 13 65 34
E-mail: eh@adv-halskov.dk
www.adv-halskov.dk

Et stort antal af disse spillere kom senere på det blå divisionshold. Talentudvikling sådan!

De blå personligheder kommer frem som gyldne identifikationsobjekter: Holdet fra 60'erne. Peter "Strøbal" Nielsen.

Jack Hansen, super stærk og vel den eneste blå, der har scoret på hovedstød ved at ramme den med hovedet udenfor straffesparksfeltet. Det var mod Svendborg. Vi vandt 5-1.

Bent Jensen, der engang efter en kamp mod Vanløse, hvor vi førte 3-0 ved halvleg, kun vandt 4-3, udtalte at det var hans værste kamp nogensinde.

De tre generationer Grønning, der har gjort en kæmpe indsats for de blå både på og udenfor banen.

Til alle de blå divisionsspillere skal der lyde en kæmpe tak fra alle os blå. Vi skylder jer respekt, og vi er meget taknemmelige for alle de fede oplevelser, I har givet os. Der har også været nedture. Men sådan er det, når man holder med. Vi vil altid være der!

Igennem årene har skiftende uforstående kæresten måtte stå model til det svingende blå humør. Det er jo bare fodbold, slap nu af. Nej, det er ikke bare fodbold. Det er B1913, min klub for evigt.

Vinder af ynglinge mesterrækken 1970, B1913: stående fra venstre Istvan Kaibinger (træner), Jørgen Nielsen, Jørgen Hvidkjær, Hans Jensen, Frank Andersen, Peter Nielsen, Hans Jørgen Vind, Kasper Nielsen. I midten: Finn Knudsen, Erland Thomsen, Bjarne Fallesen. Forrest: Preben Andreasen, John Nielsen og Claus Jensen.

Et spark bagi

B1913 havde tabt en kamp på Odense Stadion, og de blå spillere, ledere og tilhængere mente, at det var dommerens fejlkendelser, som var årsagen til nederlaget. En af spillernes kone var ekstra olm, og i spillergangen under tribunen gav hun udtryk for sin harme. Hun sparkede dommeren bagi. Det gav naturligvis anledning til en alvorlig irettesættelse af den vrede unge dame. Historien kom aldrig til offentlighedens kendskab, da der på det pågældende tidspunkt var avisstrejke.

Husker du ...

Jo mere du ved
om Nordea,
jo større er
sandsynligheden
for, at du skifter
til os

Gør det muligt

Bliv kunde
på nordea.dk/
nykunde

Odense C
Vestre Stationsvej 7
Tlf. 32696940
nordea.dk

Nordea

Tre gange Grønning med blåt hjerte

Af Steen Grønning

Carsten, Kurt og Andreas Grønning

Snakken går livligt hen over spisebordet, og det meste af tiden handler det om fodbold. Det er måske ikke så overraskende, når alle i familien bærer efternavnet Grønning.

Jeg har sat tre generationer af familien stævne til en snak om bl.a. B1913 før og nu.

Kurt er med sine 77 år familiens nestor. Han spiller stadig med på fredagsholdet, og har været medlem af B1913 siden d. 1. april 1946. Som de fleste bekendt har Kurt Grønning haft en lang karriere både som spiller, træner og leder i B1913, en karriere der bl.a. bragte ham på A-landsholdet.

Carsten er 50 år og har spillet over 200 kampe på B1913's divisionshold, og han har også været både træner og leder. Carsten er aktiv på B.1913's veteranhold.

Andreas er 23 år og spiller på B1913's hold i Fynsserien, og har tidligere spillet kampe på FC Fyns divisionshold.

Hvorfor blev det B.1913? – hvad var det første møde med klubben?

Kurt: Mit første møde med B1913 var den 1. april 1946. Jeg mødte op i skistøvler, lokket af mine kammerater fra gaden, de var alle glødende "13-tilhængere".

Det blev min skæbne, jeg syntes godt om det, fik hurtigt købt et par fodboldstøvler og spillede min første kamp på 3. drengehold ugen efter.

Carsten: Jeg vil tro at jeg er kommet i klubben meget tidligt med min far, og jeg har nok også været på stadion for at se min far spille.

Jeg husker min første træning, som startede indendørs i en gymnastiksal på Højstrupskolen – jeg var vist 8 år.

Andreas: Mit første møde med B1913 var som ganske lille, da jeg var med min far i klubben, når han skulle spille. Jeg husker, at vi mødte nogle af ungdomstrænerne på gangen. De forsøgte at få mig til at starte i klubben, og lige pludselig stod jeg i fodboldstøvler oppe på banerne.

Jeg husker også, at jeg som ganske lille har hjulpet min farfar med at hente programmer på trykkeriet. De blev trykt på universitetets trykkeri, og vi stemplede dem, så der kunne udloddes præmier på programmerne.

Jeg spurgte til, hvad den største oplevelse med B1913 har været?

Kurt: Der har været mange store oplevelser, men de tre største har nok været oprykningen til 1. division i 1959, Europa Cup kampene mod Real Madrid i 1961 og triumfen i landspokalturneringen i 1963.

Carsten: Jeg har haft så mange store oplevelser. Som ungdomsspiller har jeg været Fynsmester et par gange. Som seniorspiller må det være oprykningen til 1. division i 1988. Det foregik på OKSon Park, hvor vi var bagud til fem

minutter før tid. Vi var kun 10 spillere, da John Hansen var blevet udvist, men med to scoringer – den sidste langt ind i overtiden – vandt vi og kunne fejre oprykningen. Det var stort at kunne være med til at give klubben en oprykning til den bedste række i 75-års jubilæumsgave.

Som ungdomstræner blev vi nr. tre ved DM for drengespillere, og slog OB i kampen om 3. pladsen efter en meget dramatisk kamp.

Andreas: Mine største oplevelser har været som ungdomsspillem. Særligt i drenge-, junior- og ynglingeårene. Vi var en gruppe drenge som havde det rigtig godt socialt, samtidig med at vi havde et godt fodboldhold.

Vildbjerg Cup, KB cup og udlandsture står klart i min erindring.

På spørgsmålet om, hvad der har været den værste oplevelse med B1913 sænkes stemmelejet lidt. Selvom de gode oplevelser klart er i overtal, så har der også været mindre gode.

Kurt: Nedrykningen til Danmarksserien i 1981 er det absolut værste, jeg har oplevet – for første gang i umindelige tider var B1913 ikke med i Danmarksturneringen. Jeg var blevet træner for holdet kort før sæsonafslutningen, og efter nedrykningen gav vi hinanden håndslag på, at vi skulle rykke op året efter. Det gjorde vi, så på den måde blev den negative oplevelse vendt til noget positivt.

Carsten: Jeg mindes da vi missede oprykningen til 1. div. i 1987 da vi tabte på sidste spilledag i Randers. Heldigvis kom oprykningen så året efter.

Andreas: Det, jeg er mest ked af at se, er hvor få af mine kammerater fra ungdomsårene, der stadig spiller i B1913. Der ligger en stor opgave i at skabe rammer, så vi kan fastholde spillerne i klubben som seniorer.

Jeg spurgte også alle tre, hvilke personer i B1913, der havde gjort særligt indtryk på dem?

Kurt: Der er flere personer, som har gjort indtryk på mig, jeg vil dog her pege på fire som har gjort særligt indtryk.

Klubbens mangeårige formand Holger Nielsen, som blev

min meget gode ven og støtte i både medgang og modgang. Jack Johnson, træneren som grundlagde en helt ny kultur i klubben. Allerede efter det første år resulterede det i oprykning til den bedste række.

Erik Andesen (Stauning) og Poul Ludvigsen (Lodvig), begge markante personer, som har gjort et stort arbejde for klubben.

Carsten: Der er rigtig mange personer, som har betydet meget for mig. Min far (Kurt) har selvfølgelig betydet meget. Han førte mig ind i klubben, var min formand i mange år. Han var også min træner i mit første senior år, hvor jeg fik debut på klubbens 1. hold.

Jeg husker også de to tidligere formænd Holger Nielsen og Klaus Hansen som meget betydningsfulde.

Som træner er det især Roald Poulsen, der har betydet rigtig meget.

Andreas: Det er især mine trænere i ungdomsårene, som har betydet meget.

Fodboldmæssigt har det været inspirerende at spille med spillere som Martin Vingaard, Johan Absalonsen og Jonas Borring.

13-ånden har tit været omtalt som noget helt unikt – hvordan vil I beskrive den?

Kurt: 13-ånden er kærlighed til klubben. Godt kammeratskab både i medgang og modgang.

Carsten: Jeg oplever 13-ånden som det, at alle kommer hinanden ved, og alle kender hinanden. Lars Bo og de tidligere inspektører har altid været samlingspunkter i klubben.

Andreas: 13-ånden er synonym med stemningen på en ganske almindelig træningsaften på Campusvej, som jeg husker den tilbage fra mine ungdomsår. Det kunne eksempelvis være fra min tid som drengespiller, hvor jeg husker det således: "På cricketbanen trænede divisionsholdet, på banen bagved trænede junior-DM og ynglinge-DM side om side, med mit eget drengehold. Når vores træning sluttede troppede oldboys og veteranholdene op og overtog banerne".

Alle kendte alle på tværs af aldersskel, og der var en blå tråd gennem klubben. Dette sammensurium af elite- og socialt miljø er for mit vedkommende kernen i 13-ånden.

Lokale løsninger på lokale udfordringer.

På www.deloitte.dk kan du læse mere om Deloitte og om vores rådgivning.

Deloitte.

Medlem af Deloitte Touche Tohmatsu Limited

 INTERSPORT®
SPORT TO THE PEOPLE

Snakken går videre om B1913's fremtid. Hvordan skal klubben udvikle sig, og hvilke gode råd har de tre generationer til klubben?

Kurt: *Jeg er bekymret for fremtiden. Oldboys afdelingen gør et kæmpe arbejde for at holde sammen på klubben, men jeg synes, at bestyrelsen prioriterer lidt forkert. Det virker som om, dameafdelingen har førsteprioritet, og sådan synes jeg ikke at det skal være. Damerne bidrager med rigtig meget til klubben, og skal have deres plads, men det væsentligste i klubben skal være herreholdet.*

Carsten: *Jeg tror desværre ikke, at B1913 kommer til at spille en rolle i toppen af dansk fodbold foreløbig. Penge betyder så meget, at det ikke vil blive muligt for B1913 at blande sig. Det vigtigste er, at man får skabt og vedligeholder et godt miljø i klubben, så man synes at det er hyggeligt og rart at komme der.*

Andreas: *Jeg ser potentiale til et stabilt fynsseri danmarksseriehold med en blomstrende ungdomsafdeling, der vil profitere af det kommende sygehusbyggeri og det spirende campus-miljø omkring universitetet.*

Jeg håber at den ægte "13-ånd" kan genoplives og ser tegn på at vi igen kan hygge os sammen høj og lav i klubben.

Andreas Grønning i kamp for B1913s Albaniseriehold 2013 mod Svendborg.

.....og sådan fortsætter snakken om bordet.... om FC Fyn og hvorfor klubberne bag ikke bakkede mere op om dette projekt....om den identitetskonflikt, der er i klubben, hvor de ældre medlemmer, der kan huske de glade dage i 60'erne, stadig ser B1913 som en potentiel eliteklub, mens den yngre generation mere opfatter klubben som kvarterets klub, hvor det skal være hyggeligt at komme....og sådan kunne man blive ved. Det gør snakken helt sikkert omkring spisebordet i familien Grønning i mange år endnu, og imens artiklen er skrevet, er de tre generationer blevet til fire, da Andreas har sørget for at der i fremtiden bliver endnu en Grønning at diskutere fodbold med.

B1913's landsholdsspillere

Navn	Debut	Kampe
Peder Rasmussen	13.06.37	1
Bent Løfquist	20.09.61	1
Kaj Andersen	19.05.63	2
Kurt Grønning	19.05.63	4
Ejgil Misser	19.05.63	2
Keld Petersen	19.05.63	2
Palle Bruun	23.06.63	2
Erik Lykke Sørensen	23.06.63	25
Jørgen Rasmussen	06.09.64	1
Knud Engedahl	04.06.68	17
Bent Jensen	25.09.68	20
Ole Steffensen	14.10.69	3
Jack Hansen	21.04.71	17

**CENTER
SALONEN**

**MØLLE
●●●●●●●●
KROEN**

Brolandsvej 7, Bullerup, 5320 Agedrup
Telefon 65 93 87 07
www.moellekroen.dk

GULD TIL B1913

Landspokalturneringen 1963

Min entré hænger der på en klokkestreng fire medaljer, en af bronze, to af sølv og en af guld. Den sidste opnået ved i 1963 at have vundet Landspokalturneringen.

Vejen til "Parken" var besværlig, men en utrolig spændende. I en nervepirrende kamp slog vi Esbjerg efter straf-fsparkskonkurrence. Så fulgte Brønshøj og AB og til sidst FREM, som vi mødte i to kampe før vi var klar til finalen mod Køge.

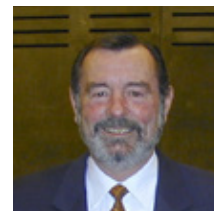
Dagen før Kr. Himmelfartsdag kørte vi til Esrum og overnattede på kroen, og hvorefter turen gik til "Parken" med sommerfugle i maven.

Vi stillede op som følger: Erik Lykke Sørensen, Erik Nielsen, Ole Steffensen, Kaj Andersen, Ib Mortensen, Kurt Grønning, John Ejlersen, Ejgil Misser, Jørgen Rasmussen, Kjeld Petersen og Erik Dyrholm. Træner: Jack Johnson, holdleder: Bent Larsen.

Vi vandt kampen 2-1 på mål af Kjeld Petersen og Ole Steffensen. Årets pokalfighter blev Hans Andersen fra Køge – vistnok mest fordi han i arrigskab flåede sin trøje i stykker og fremviste sit blege bryst.

Kampen var ikke nogen skønhedsåbenbaring, præget som den var af nerver og fight. De fleste tilskuere – ca. 11.000 – var på nakken af os gennem hele kampen og opførte sig ved medaljeoverrækkelsen højst usportsligt. Jeg husker dog ikke, at vi tog særlig notits af det.

Vi havde vundet og turen gik til Hotel Postgården i Slagelse, hvor koner og kærestes stødte til. Her var dækket op til spisning og der var taler af bl.a. vores formand Holger Nielsen og Odenses borgmester Holger Larsen. Han var i øvrigt 09'er, men gik aldrig af vejen for at tage på tur med B1913.

Af Jørgen Rasmussen

Det sammenhold, som er B1913's varemærke, havde stået sin prøve. Ligesom ønsket om at vinde og at sætte os respekt i hver en by, som det så fint er beskrevet i B1913's klubsang "Sport og mod ..", var blevet opfyldt. Resten af hjemturen fortøner sig i fortidens – og andre – tåger.

Jeg kan ikke huske det, men det skulle ikke undre mig, om vi trænede dagen efter!

Pokalsejren gav adgang til Europa-cup'en, hvor vi mødte Lyon, som vi tabte til: 1-3 og 1-3 efter 2 jævnbyrdige kampe. Det er 50 år siden, og vi endte med at få sølvmedaljer i Danmarksturneringen. Et fantastisk jubilæumsår.

Joh, der var engang – men det var dengang. Og minderne har vi da lov at ha'.

Vinderne af Landspokalturneringen 1963. Stående fra venstre: Jack Johnson (træner), John Ejlersen, Jørgen Rasmussen, Kjeld Pedersen, Erik Dyrholm, Kurt Hansen (Grønning) og Ib Mortensen. Forrest fra venstre: Ejgil Misser, Kaj Andersen, Ole Steffensen, Erik Nielsen og Erik Lykke Sørensen.

Jack Hansen

Af Palle Offersten

Fra 2. division og med OL-landsholdet i München

Allerede som 15-årig spillede Jack Hansen med på Ubberuds serie 3-hold. Det var vilkårene, når man spillede i en landklub den gang. På det tidspunkt var der ikke meget der tydede på, at Jack skulle få en så flot karriere, som han fik. Først som 19-årig skiftede han i 1967 fra de trygge omgivelser i Ubberud til B1913.

At talentet var stort stod klart fra starten, da han stort set gik direkte ind i startopstillingen i stedet for en anden af de store profiler, Kurt Grønning. Jacks plads var venstre halback og 6-tallet stod på ryggen i langt de fleste kampe for de blå.

Debuten var mod Brønshøj i Vanløse Idrætspark kl. 10.00 søndag formiddag, og kampen endte 1-1. Holdets træner var Jack Johnson, som unge Hansen lærte meget af.

Første sæson var forrygende. B1913 vandt 2. division efter en enkelt sæson i rækken. Oprykningen blev sikret med en 4-1 sejr i Randers. En oplevelse, som står som noget af det største for den unge Jack Hansen. B1909 blev nr. to. De to Odense-klubber kom tilbage til 1. division, hvor OB også lå, så i 1968 var tre af landets 12 bedste hold fra den fynske hovedstad. Det gav ofte to kampe på Odense Stadion søndag eftermiddag.

I 1968 blev Danmarksmesterskabet først afgjort på sidste spilledag. Fire klubber kunne sikre sig guld. Desværre blev B1913 den lille og måtte tage til takke med en fjerdeplads. Guldet gik til KB, som i øvrigt også blev danske mestre i 1913.

I 1969 blev det til en syvendeplads og holdet rykkede ud i 1970. I disse år spillede Jack sammen med nogle af klubbens store 60'er-profiler og landholdspillere, bl.a. Jørgen Rasmussen, Knud Engedahl, Ole Steffensen og Bent Jensen. Spillere der sammen med f.eks. Erik Nielsen, John Ejlersen og Arne Dyrholm var med til at udvikle talentet.

Ikke kun i B1913 var der blevet lagt mærke til Jacks stærke især defensive evner. Også i DBU havde man fået spottet talentet. Allerede den 26. maj 1969 fik han debut på ungdomslandholdet i Esbjerg mod Schweiz. Kampen blev tabt. Det nåede at blive i alt ni ungdomslandskampe frem til 1972 med to scorede mål.

DBU ville gerne have opbygget et hold med henblik på OL-kvalifikationskampene frem mod München i 1972. I alt 50 spillere blev allerede i

Jack Hansen med det blå flag, 1968

Feststemning i B1913's omklædningsrum efter sejren over lokalrivalerne fra B1909 i maj 1968. Kampen, der blev spillet foran 18.800 tilskuere, endte 3-1. Jack Hansen ses til venstre med en øl i hånden sammen en storgrinende John Ejlersen (i midten) og Arne Dyrholm.

1970 udtaget til træningssamlinger i Øst- og Vestdanmark. Jack var blandt de udvalgte. Truppen blev efterhånden skåret ned til en bruttotrup på 16-20 mand, der skulle kvalificere Danmark til det forjættede mål: OL. (Ikke mange troede vist på, at det kunne lykkedes).

Debuten blev den 21. april 1971 ude mod Schweiz i første OL-kval. kamp, hvor Jack blev skiftet ind efter 79 minutter. Det blev et nederlag på 1-2 på et lille regnvejrstungt stadion med kun 3000 tilskuere. Træner var i hele Jack Hansens landholdsperiode østrigske Rudi Strittich. En dygtig og iflg. Jack meget snu træner.

5. maj var der returkamp i Idrætsparken. Her blev det til en overbevisende dansk sejr på 4-0. Så var holdet klar til de to afgørende kampe mod Rumænien. Den første blev spillet i oktober og uden Jack på holdet vundet med 2-1.

Samtidig med OL-kvalifikationskampene blev der spillet kvalifikationsturnering til EM 1972. 12. maj 1971 blev Jack udtaget, men efter råd fra klubbens berømte læge Beck meldte han afbud. Denne kamp var ellers helt historisk for dansk fodbold. For første gang skulle de udenlands-professionelle deltage på et dansk landshold. Med på holdet var B1913s tidligere målmand Erik Lykke Sørensen, der nu havde en flot karriere i skotske Morton. Bagefter var Jack Hansen måske lettet over ikke at være med. Det danske landshold tabte med 0-5 til Portugal i Lissabon.

Herefter var der stille omkring Jack Hansens landsholdskarriere. Som 2. divisionsspiller var det svært at markere sig og komme i betragtning til landsholdet. Men lands-træneren udtog til norges overraskelse Jack til truppen ude mod Rumænien 21. maj 1972. En kamp der på papiret så

meget svær ud. De danske amatører mod de statsbetalte rumænske spillere.

Rudi Strittich lagde imidlertid en snedig taktik med Jack som en ekstra stopper foran de to midterforsvarere. Taktikken lykkedes, og Danmark førte 3-0, inden Rumænerne kom til fadet med to mål mod et hårdt kæmpende men træt dansk landshold. Missionen var lykkedes: kvalifikationen til OL var nået. Jack blev udtaget til truppen sammen med OB-målmanden Mogens Terkildsen.

Danmark var nok kommet i den vanskeligste af turneringens fire puljer. Første kamp var mod Brasilien, og de danske spillere blev spået store klø af de sydamerikanske storfavoritter. Men sådan skulle det ikke gå. Danmark vandt med 3-2. Herefter fulgte 4-0 over Iran og 0-2 mod Ungarn. I mellempuljen blev det rigtig svært med 1-1 mod Polen, 3-1 over Marokko og 0-4 mod Sovjetunionen. Herefter var OL-eventyret ovre.

Turneringen og deltagelsen i de olympiske lege var en stor oplevelse for B1913s eneste OL-deltager nogensinde. Desværre blev minderne også ramt af tragedien, da 11 israelske idrætsfolk og en tysk politibetjent blev ofre for et ondsindet terrorangreb. Mindehøjtideligheden var en stor og gribende oplevelse. Heldigvis er det de mange gode minder, som fylder mest.

Efter OL blev det til yderligere seks landskampe. Sidste landkamp var 25. juni 1975 i København mod Finland med Jack som anfører. Kampen blev vundet med 2-0. Det blev til i alt 17 landskampe i 1971 til 1975. Et enkelt mål mod Island (5-2 i Reykjavik 3. juli 1972) blev det til. I løbet af landsholdskarrieren nåede Jack at spille sammen med store stjerner som Allan Simonsen, Morten Olsen, Henning Jensen, Per Røntved, Finn Laudrup og Ole Bjørnmoose.

Det var nærliggende at synes, at Jack skulle følge den strøm af danske spillere, som rejste til udenlandske klubber i 70'erne. Han har også fået en del henvendelser, men tilbudene er jo ikke høje til midtbane- og forsvarsspillere. Jack valgte derfor at blive i de trygge omgivelser i Odense og satse på den civile karriere i edb-verdenen.

Jack Hansen stoppede med divisionskarrieren i en udekamp mod Hero i 3. division i 1982. Han nåede i alt 520 førsteholdskampe i den blå trøje, og han er derved den spiller, der har spillet flest førsteholdskampe for B1913.

I forlængelse af et arrangement ved Old Boys jubilæet i 2004 valgte Jack Hansen at "komme hjem" igen. Og han glæder sig over at spille Grand Old Masters med nogle af de gamle holdkammerater fra 60'erne og 70'erne igen. Det er jo

hyggeligt at være sammen med gamle holdkammerater, som kender hinanden og har været sammen om så meget, som Jack så poetisk udtrykker det efter 1½ times fodboldsnak, hvor tiden bare er fløjet af sted.

Jack Hansen

Født 2. oktober 1947

Ungsdomsfodbold i Ubberud IF

Divisionsspiller i B913: 1967-1982

Jack Hansen har spillet 17 A-landskampe og 9 U21-landskampe.

Sukkerdepoterne fyldes op mellem kampene. Jack Hansen (tv.) sammen med Hans Ewald Hansen, B1901 fotograferet under OL i München 1972.

Flest kampe for B1913

• Jack Hansen	520
• Martin Petersen (Malle)	500
• Børge Jensen (Store Børge)	475
• Holger Nielsen	426
• John Ejlersen	419
• Arne Andersen	396
• Kjeld Sunding	382
• Bent Larsen	370
• Jørn Andersen	355
• Peter Rasmussen	350

KJÆRBY
BUSINESS PARTNER

Blåt blod i Superligaen

Af Steen Grønning

Superligaklubben Esbjergs FB's træner Niels Frederiksen har været medlem af B1913 siden han var fem år – og han er det for øvrigt stadig.

Jeg besøgte Niels Frederiksen på Blue Water Arena, til en snak om B1913, det at være træner i Superligaen og meget andet....

Niels Frederiksen fortæller levende om sin ungdomstid i B1913.

"Som fem-årig startede jeg først med at spille fodbold i Tarup/Pårup, men allerede efter få uger flyttede jeg til B1913, det var det eneste rigtige for mig. Min far, Eskild Frederiksen, havde et nært forhold til B1913, og det var logisk, at det var der jeg skulle spille.

Det var dengang B1913 stadig havde baner og klubhus på Falen, og jeg husker miljøet og stemningen i klubhuset og "pergolaen".

Få år efter kom udflytningen til universitetet, hvor jeg var med i optøget med fakler mm. ud til det nye klubhus.

Klubben betød rigtig meget for os, og vi tilbragte rigtig meget tid der. Vi tog derud lige fra skole, spillede bordfodbold og hyggede os i cafeteriet, inden vi skulle træne."

Allerede som 17-årig startede Niels Frederiksen som træner i B1913

Først blev han træner for nogle helt små, efterfølgende blev det de lidt ældre juniorer, der kom under Niels Frederiksens pisk.

Herefter flyttede Niels Frederiksen til København, hvor jobmæssige udfordringer trak i ham. Først var der dog et job i B1913, der skulle gøres færdig. Sæsonen var jo ikke slut, så Niels måtte pendle frem og tilbage mellem Odense og København for at færdiggøre arbejdet med B1913's juniorhold – vel at mærke før Storebæltsbroen blev bygget.

På spørgsmålet om hvorfor han valgte trænervejen svarer Niels Frederiksen:

"Jeg blev først og fremmest træner, fordi jeg gerne ville hjælpe til i min klub. Derudover har jeg en stor lyst til at lære fra mig og sætte udvikling i gang.

Det er vigtigt for mig at være i en klub med rødder. En "hel" klub, der vægter talentudvikling, klubliv og fællesskab.

Derfor var det også vigtigt for mig, da jeg flyttede til København, at finde en klub der på den måde mindede lidt om B1913. Valget faldt på B93, hvor jeg fik mulighed for at træne ungdomsspillere på højeste niveau."

Hvordan hænger det med klubliv og fællesskab sammen med det at være superligatræner?

"Jeg er klar over, at som superligatræner er jeg en del af en forretning, og at det drejer sig om at tjene penge, men jeg ville have vanskeligt ved at trives i en klub uden historie og traditioner.

Her i Efb er det vel kun mig, der kommer udefra. Alle de øvrige i træner- og lederstaben har rødder i klubben. Det er en styrke, for på den måde kombinerer man traditioner og professionalisme."

Niels Frederiksen har i mange år kombineret jobbet som toptræner med en civil karriere, hvordan har det det kunne hænge sammen?

"Det har også været vanskeligt. Jeg kom jo lidt ind i branchen ved en tilfældighed. Da jeg blev træner for 1. divisionsholdet i Lyngby, var det i første omgang en midlertidig løsning, da den oprindelige træner blev fyret. Vi måtte træne fra kl. 8.30 – 10.00 om morgenen, så jeg kunne nå at komme på arbejde bagefter.

Det gik jo ikke i længden, så da vi tilmed rykkede i Superligaen, var jeg nødt til at træffe et valg.

Jeg valgte trænervejen – måske ville det være den eneste gang jeg fik den chance, så valget var ikke svært".

Hvad er dine ambitioner som træner?

"Ja – det har jeg også tænkt over. Først og fremmest er det min ambition at gøre det så godt som muligt, der hvor jeg er lige nu. Min karriere har indtil nu været præget af tilfældigheder, og jeg har egentlig ikke selv gjort noget for at få de toptrænerjobs, jeg har haft.

Rejseekspert

Kontakt os for uforpligtende tilbud

Fyns Rejsebureau

DIT PERSONLIGE REJSEBUREAU

Asylgade 22 - Odense C - tlf. 66192222

Niels Frederiksen har haft meget at juble over med Esbjerg fb i efteråret 2013.

Måske kunne jeg tænke mig at træne i udlandet en dag, primært for at udfordre mig selv på det område, men en egentlig karriereplan har jeg ikke"

Det siges, at man ikke er en rigtig toptræner, før man har prøvet at blive fyret.

"Jeg frygter ikke en fyring. Det vigtigste for mig er, at jeg har god samvittighed og kan se mig selv i øjnene. Jeg har i min trænerkarriere endnu ikke oplevet deciderede fiaskoer – men måske kommer det en dag, og så ved jeg, at det er en del af "gamet".

Til slut spurgte jeg Niels Frederiksen om han kunne huske "13-ånden", og hvordan han vil beskrive den.

"13-ånden handler meget om, at man ikke kan se sig selv andre steder end i B1913. Det er stemningen og livet i klubhuset.

Det er også det at have en fælles "ffende" – de andre Odense-klubber. Vi kunne jo ikke på nogen måde forestille os at spille andre steder end i B1913".

Herefter sluttes samtalen med Niels Frederiksen, som dagen efter skulle rejse med Esbjerg fB til Frankrig til, som han selv udtrykker det, den største udfordring hidtil som træner, nemlig at forsøge at kvalificere klubben til gruppespillet i Euro League. Det lykkedes jo på fornemste vis, og endnu større opgaver venter på fynboen med det blå blod i årerne.

Niels Frederiksen

Født 5. november 1970.

Medlem af B1913 fra 1976.

Startede som 17-årig som træner i B1913.

Blev træner i B93 i 1997, hvor han i 2000 fik ansvaret for U/16 holdet, og i 2003 for U/18 holdet.

Cheftræner for Lyngbys U/18 og U/19 hold fra 2006, i 2008 blev Niels Frederiksen forfremmet til Talentchef.

D. 23 marts 2009 afløste Niels Frederiksen Henrik Larsen som cheftræner for Lyngby, og førte dem året efter op i Superligaen.

I sommeren 2013 tiltrådte Niels Frederiksen som cheftræner for Esbjerg fB.

Indtil sommeren 2010 passede Niels Frederiksen ved siden af trænerjobbet et lederjob i Danske Bank.

I juli 1954 var B1913s 1. drengehold på DBU-kursus på Idrætsskolen i Vejle. Blandt drengene var Kaj Sørensen, der senere blev spion for B1913 i København. Stauning var B1913s leder.

Drengene fik besked på, at der skulle være ro kl. 22.30 første aften. Herefter gik Stauning og en leder fra Vejen ind til byen.

Drengene havde naturligvis svært ved at falde til ro, og de tog bundbrædderne ud af Staunings køje. Endvidere blev pæren i loftslampen skruet løs.

Ved et-tiden kom Stauning hjem. Han farede forvirret rundt i mørket, men endelig fandt han i seng. Herefter lød der en støj fra Staunings seng efterfulgt af nogle voldsomme eder.

Resten af turen gik Stauning i seng samtidig med drengene.

Husker du...

Henrik Guldfeldt

www.guldfeldt.com

GULDFELDT A/S

Kontor & Data
Hans Egedes Vej 8
5210 Odense NV

Telefon: 70206095
Fax: 70206099
Mobil: 40154082

Henrik@guldfeldt.com

En sportslig hilsen og et stort tillykke
ønskes af Byrådsgruppen

A SOCIALDEMOKRATERNE

DYRUP AUTOLAKERING

Dyrup Autolakering ApS • Thulevej 1 • 5250 Odense SV
Tlf.: 66 17 04 83 • www.dyrupautolakering.dk

F.I.I. INDUSTRILAKERING

FIVENS LAKERINGS INDUSTRI A/S • Svendborgvej 70 • 5260 Odense S
Tlf.: 66 13 28 79 • www.fiilakering.dk

FAI **LAKExperten**

ERTIFICERET
ISO 2000 ISO 9001
KVALITET

Af Steen Gronning

Martin Vingaard

– fra Skt. Klemens/Fangel over B1913 til Superligaen

Navnet Vingaard vækker glædelig genklang i mange 13-fans ører. De to brødre Per og Jan Vingaard huserede i 80'erne og 90'erne på B1913's divisionshold, og var med da B.1913 sidste gang spillede i landets fornemste fodboldtrøkke – dengang 1. division.

Per Vingaards søn, Henrik Vingaard, spiller på B1913's førstehold i Fynsserien, mens Jan Vingaards søn, Martin Vingaard, er i gang med en flot karriere på topniveau i superligaen.

Martin har fået en stor del af sin fodboldopdragelse i B1913, hvor han også opnåede at spille på divisionsholdet, inden han i 2005 skrev kontrakt med Superligaklubben Esbjerg. Gode præstationer i Esbjerg gjorde at Martin i 2008 både nåede at få debut på A-landsholdet, og at skrive kontrakt med Danmarks, på det tidspunkt, absolutte topklub F.C. København.

I 2013 skiftede Martin Vingaard til en anden dansk topklub, FC Nordsjælland.

Vi har talt med Martin Vingaard, og bl.a. spurgt hvordan det første møde med B1913 var?

"Jeg spillede som junior i Dalum I.F., og vi mødte ofte B1913, og jeg havde altid haft et stort ønske om at komme til at spille i B1913. Jeg kendte jo klubben via min far, som var cheftrener på det tidspunkt, og da chancen for at skifte til B1913 bød sig slog jeg naturligvis til."

På spørgsmålet om, hvad Martin husker bedst fra sin tid i B1913 svarer han, at det først og fremmest er det fantastiske sammenhold og den gode stemning, han husker.

"Også tredjepladsen i juniorligaen, hvor vi mødte diverse superligaklubbers juniorhold med kontraktspillere og meget større træningsmængde vækker gode minder, og ikke mindst de nervepirrende lokalopgør mod OB, hvor det gjaldt langt mere end de tre point."

"Det at lære at spille vigtige kampe under pres i en så tidlig alder har været til stor nytte senere i karrieren."

Når Martin skal nævne en bestemt person fra B1913 som har gjort stort indtryk, er Martin ikke i tvivl om, at hans juniortræner Jens Lolch har haft stor betydning for hans udvikling. Han lærte Martin, hvor langt man kan nå ved hårdt arbejde. Martin var ikke altid fast mand på holdet, men Jens Lolch troede på Martin, og brugte meget tid på at fortælle

Martin Vingaard i den blå trøje

Martin Vingaard

Født 20 marts 1985.

Søn af tidligere divisionsspiller i B1913 Jan Vingaard. Ungdomsfodbold i Skt. Klemens/Fangel og Dalum, inden han som juniorspiller skiftede til B1913.

2003 - 2005 1. og 2. division i B1913.

2005 - 2008 Superliga med Esbjerg fB.

2009 - 2013 Superliga med FC København

2013 - Superliga med FC Nordsjælland

Martin Vingaard har spillet 10 U/19 landskampe, 6 U/20 landskampe og 8 Alandskampe

Martin, hvad han skulle arbejde med for at udvikle sig, og så var han god til at finde balancen mellem det vigtige i at vinde kampe, og det at have det sjovt og glæde sig til at komme til træning.

Jeg spurgte Martin om hvordan han vil beskrive den særlige 13-ånd?

"For mig er 13-ånden det helt specielle sammenhold der var på samtlige hold fra ungdomsrækkerne og op til seniorholdene, om man var ungdoms- eller seniorspiller, så snakkede alle med hinanden, og alle havde respekt for hinanden.

Man vidste, at man var afhængig af den her 13-ånd, hvis man skulle tiltrække nye spillere.

Jeg kan bedst illustrere det ved, at jeg nu 12 år efter min tid som ynglingspiller i B1913, stadig har en tipsklub med fem andre holdkammerater fra den tid, og B1913 vil altid være noget specielt for os, for det var jo her venskabet startede."

Når Martin skal beskrive sin største oplevelse med B1913 lyder det således.

"Udover tredjepladsen i juniorligaen, hvilket jo gav mig en bronzemedalje, som jeg stadig er meget stolt af, husker jeg især en sejr over Horsens i 1. division på udebane i sæsonen 2003/04.

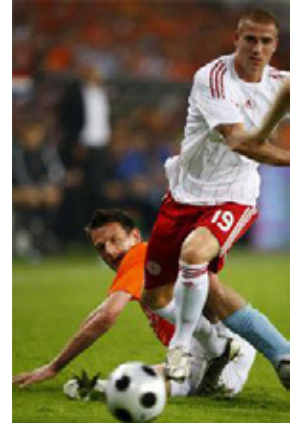
Horsens spillede om oprykning til superligaen og skulle vinde for at rykke op, mens vi allerede var rykket ned med et meget ungt hold.

Vi kom foran 2-0 på to mål af Jonas Borring, men Horsens udlignede. Tilskuerne på det fyldte Horsens Stadion troede nu, at oprykningen var hjemme, men på mål af Mads Jensen og jeg selv vandt vi 4-2.

Vores sejr betød at Randers rykkede op i stedet for Horsens, og samtidig bekræftede kampen mig for alvor i, at jeg kunne være med på højeste niveau herhjemme"

Seks måneder senere skrev Martin Vingaard under på en treårig kontrakt med Esbjerg FB.

Martin Vingaard i en flot dribbling på landsholdet

Edvard Thorsen

Edvard Thorsen spillede i 50'erne på B1913's divisionshold og var en munter mand.

Edvard Thorsen påstod engang, at det var ham, der havde lavet det første mål på Odense stadion, hvortil tidligere formand Holger Nielsen svarede: "Gu' har du ej – det har tømreren"

Samme Thorsen brillerede også efter en kamp i København med at komme for sent til toget hjem (...ja dengang kørte man med toget til udekampe). Holdet måtte tage af sted uden Thorsen og kiggede noget, da han stod og ventede på dem, da de kom til færgen i Korsør.

"Hvordan fanden er du kommet hertil", blev der spurgt. "Jeg tog en dræsine" svarede Thorsen

Husker du...

JK-GENBRUGSCENTER.DK
ODENSE NEDBRYDNING

JØRGEN KOCH
MOBIL: 21423998

JK: 66156098
ON: 66154698

SALG@JK-GENBRUGSCENTER.DK
BC@ODENSE-NEDBRYDNING.DK

Vi bygger på indsigt
www.5e-byg.dk

Glimt fra B1913's indestævner

Af indestævneudvalget

- En fast årlig tradition i november

Det sidste indestævneudvalg holder fortsat "møder". Et af møderne er brugt til at skrive denne artikel. Udvalget fra venstre: Bjarne Vester Nielsen, Lone Rasmussen, Lise Nielsen, Bodil Hansen og Anders Rasmussen. Forrest formanden Karl Sander.

I gennem årene 1969 til 2005, blev der i november måned afviklet Indestævne i B1913. I starten med Palle Brun og co. i spidsen. Senere fulgte Stauning og Poul "Fifa" i ledelsen af Indestævnet. "Det gamle Indestævneudvalg", trak sig tilbage, efter Indestævnet i 2005 – hvorfor de små anekdoter i det følgende, omhandler tiden før 2005.

Indestævnet udviklede sig gennem årene til et kæmpearrangement med deltagelse af mange tilrejsende klubber.

I de "store år" deltog over 500 hold. DSB indsatte særtog for at klare transporten af de mange spillere og ledere. Holdene ankom til Odense Banegård, hvor B1913 og Odense Bytrafik stod klar til at guide til den endelige destination, nemlig de mange skoler, hvor indkvarteringen fandt sted. På skolerne overtog B1913s forældreforening, sammen med blandt andre Jørgen Larsen, Heise og Johs, opgaverne som nattevagter og som "slikmutter", hvor børnene kunne omstøtte nogle af deres lommepege til "godter" For os var det vigtigt at børnene blev på skolerne og ikke skulle på tur i nabolaget efter slik.

Et af formålene med Indestævnet, var at være så økonomisk opmærksom, at der kunne skabes et overskud, som moderklubben kunne anvende til at yde tilskud til ungdomsafdelingens aktiviteter eksempelvis deltagelse i stævner. Der var derfor ærgrelse i Indestævneudvalget, da Anders i en sen aftenstund havde underfrankeret en stor forsendelse af programmer til de deltagende klubber. Imidlertid viste det sig, at Postvæsenet (sådan hed det vist engang) ikke opfangede alle underfrankeringerne, så det endte faktisk med at være en "overskudsforretning".

Det gamle ordsprog "uden mad og drikke duer helten ikke" gjaldt selvfølgelig også for deltagere i Indestævnet, og

Vinder af pigerækken 2003, B1913

på et tidspunkt gav det os anledning til at overveje, om det ville være muligt at stå for forplejningen selv og derved vende Indestævnet begyndende underskud til et regnskab, som minimum gik i balance. Med Lone Rasmussen i spidsen blev der med en vis skepsis givet grønt lys til, at vi med hjælp fra Civilforsvaret til den varme mad selv kunne klare bespisningen på Bolbro Skole. Det lykkedes og allerede første år gav satsningen et pænt overskud. Efter endnu et par år valgte vi selv at stå for hele forplejningen. Alt blev handlet ind og det vel og mærke efter meget grundig sammenligning af priser butikkerne imellem. Det betød mange indkøbsture rundt omkring: Eksempelvis vendte Damefynsserie-holdet hjem, fra en turnering i Tyskland med flot en pokal og sukker! (indkøbt til morgenmaden ved Indestævnet).

Mad til 1200 spillere og ledere

Køkkenteamet har sjældent nået at se en eneste fodboldkamp, men har i den grad hygget sig. Tilberedning af mad til over 1200 børn og unge stiller store krav til kreativiteten, ikke mindst når det foregår i et skolekøkken uden maskiner til rådighed. Tilberedning af 3000 frikadeller, tager ikke så lang tid, når der er 20 hjælpere og mange pander til rådighed. Og heldigvis har det år efter år været muligt at stille et meget stærkt og ”velspillende” hold til køkkentjansen – flere hjælpere har faktisk ikke haft direkte berøring med klubben, men er blevet ”smittet” af det engagement og den gejst, de ”indfødte” blå har udstrålet. Der kan vel tales om ægte klubånd - et begreb, der i Den danske Ordbog defineres på følgende måde: ”dominerende stemning af godt sammenhold og bred tilslutning til fælles værdier og mål i en klub”.

Vinder af ynglingerækken 2003, B1913. Nr. to var også fra B1913.

Under den sportslige afvikling af stævnet har de mange andre gode hjælpere gjort deres til at deltagelse i B1913s Indestævne udviklede sig til et ”must” for mange klubber, og der var stor prestige forbundet med at vinde Indestævnet. Finalerne, søndag eftermiddag, hvor Odense Idrætshal var fyldt til bristepunktet, står sikkert prentet i manges erindring.

Et år kom vinteren pludselig med voldsomme mængder sne. Mange hold fra København aflyste deres deltagelse, hvilket betød en travl nat for Indestævneudvalget, som natten igennem arbejdede på at lave en helt ny spilleplan, så de klubber, der var ankommet, ikke på nogen måde blev sportsligt berørt af de mange fraværende hold.

Indestævnet havde stor glæde af klubbens egne læger, som altid har været villige til at fungere som sundhedssektor under Indestævnet afvikling. Lægerne hjalp til ved uheld på banerne og sørgede for at sende videre til OUH ved mistanke om brud og andre skader, der krævede mere end et plaster. I den mere usædvanlige kategori befandt en lille gut sig. Han havde ved et uheld lynet ”den lille mand” ind i lynlåsen på bukserne, og hans egne ihærdige forsøg på at komme fri af pinen havde ikke haft det ønskede resultat, nok nærmere forværret ”tilstanden”. Så vores klublæge blev tilkaldt og løste problemet med et ”snuptag”

Soluret

Bemanding af dommerbordene rundt i de mange haller, har altid været en herlig udfordring. Der opstod nemlig ret hurtigt et helt særligt hierarki, hvor de forskellige (men altid helt faste hold !!!) tildelte sig selv titel af førsteholdet. Nogle haller var mere ”fine” end andre, og der blev kommenteret flittigt på andre holds præstationer. På et tidspunkt blev der indstiftet et ”solur” som hvert år til medhjælperfesten, blev tildelt et hold eller en enkeltperson, som på særlig vis havde gjort sig bemærket. Soluret er uddelt for bemærkelsesværdige dommerbordspræsentationer, men hjælpere fra andre områder, er også blevet ”hyldet” med soluret. Fælles for modtagerne er tilsyneladende en fuldstændig manglende erindring om, hvorfor netop de har modtaget soluret.

Medhjælperfesten i B1913s klubhus var i mange år et tilløbsstykke, førstkommande fredag efter Indestævnet kl. 19.13 En aften hvor begivenhederne og oplevelser fra årets stævne blev delt i hyggeligt samvær. Mange tog ordet og berettede om deres oplevelser – alle husker nok Ole Pedersen som altid nævnte, at Indestævnet også i det pågældende år havde fået ”den rigtige vinder”.

Og vindere er der mange af – alle de, der på den ene eller anden måde har bidraget til at Indestævnet i så mange år har kunnet afvikles, fortjener at blive benævnt som vinder.

Det har været et privilegium at stå i spidsen for et arrangement, der i den grad har samlet klubben omkring et fælles mål. For os der har siddet i Indestævneudvalget gennem mange år, skal der lyde **en stor blå tak til alle.**

FREDAGSHOLDET

- når erfaring og minder mødes hver fredag formiddag

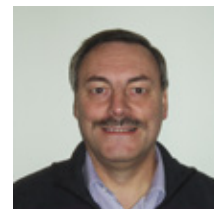
Hver fredag formiddag året rundt mødes en flok friske gutter – næsten alle på 65+ - til fredagsbold. Sædvanligvis dukker der 12 – 16 spillere op på banen kl. 9.15 til træning. Træner er John Ejlersen, som straks med hård og myndig hånd deler spillerne i to hold, og så bliver der spillet fodbold! At mange af spillerne har mange års divisionserfaring er tydelig. Måske har det gået hurtigere engang og afleveringerne har været lidt skarpere, men entusiasmen er der stadig.

På denne julidag, hvor de fleste danskere nød 25 graders varme i haven og ved stranden eller var på ferie, troppede 12 mand op (+ forfatteren) til 1½ times intens fight.

Bag efter er resultatet ikke så afgørende, men under spillet og i omklædningsrummet betyder alle detaljer noget. Mål, selvmål, gode og dårlige afleveringer bliver analyseret, så selv Svend Gerhs kunne komme til kort.

Tacklinger er der ikke så mange af, her kan det ses, at det mest er for sjov, men ingen vil tabe. Så engang imellem kan der opstå diskussioner, så man mindes fodbolden i skolegården i sin tid, men det hele hviler på kærligheden til spillet.

I omklædningsrummet er snakken livlig om nutid, fremtid og ikke mindst fortiden. Med gennemsnitligt måske 60 års fodboldoplevelser er der altid en anekdote, som skal findes frem. Nogle af anekdoterne vil du finde rundt i jubilæumskriftet.

Af Palle Offeren

At kammeratskabet og de blå hjerter er blandt disse folk fortæller mange års leder-, træner- og medhjælperopgaver blandt spillerne også om. Nogle har aldrig spillet i andre klubber end B1913, men andre er kommet tilbage, mens et par stykker er først kommet til B1913 i en moden alder.

Vidste du...

at Supermasters de inden for seneste 15 år er blevet Fynsmestre 10 gange og har opnået 4 andenpladser!

Spillerne til træning den 12. juli 2013, stående fra venstre: Bjarne, Ole, Torben, Hans Ole, Jack, Svend Aage, John, Jan, Arne og Karsten. Forrest: Kurt og Henning.

I gamle dage – før mobiltelefoner og andre elektroniske hjælpemidler – blev der altid sunget meget i -13's spillerbus. Ikke alle er velegnede til at blive bragt på tryk, men denne fra 50'erne går an:

Vi er det raske fodboldhold fra -13 a', og vi er rigtigt kommet ud på tur i dag. Om vi de andre banker, eller klø, der vanker, så er vi stadigvæk det glade -13-hold!

Husker du...

SELSKABER

I hyggelige og stemningsfulde rammer sørger vi for, at jeres fest afvikles helt efter jeres ønsker. Som selskabets værter skal I bare nyde festen og gæsterne.

Festpakke, f.eks. 3 retters festmenu
fra 395 kr. pr kuvert.

Vi laver altid et godt tilbud på overnatning i forbindelse med arrangementet - for festarrangør og gæster.

RESTAURANT KNUDSENS GAARD

Hunderupgade 2 • 5230 Odense M
Tlf. 63 11 43 10 • Fax 63 11 43 01 • www.knudsensgaard.dk

Old boys som 18-årige

- om at være blå og old boys-medlem

Af Peter Nielsen,
Old Boys formand
B1913

I anledning af vores 100 års jubilæum følger hermed en lille anekdote omhandlende mit første møde med vores Old Boys afdeling:

Vi havde i "de glade tressere" en gylden årgang i ungdomsrækkerne, der viste deres urørlighed ved at vinde titlen som fynsmester hvert andet år i perioden fra 1964 til 1970. Vi vandt puslinge-, drenge-, junior- og ynglingerækken suverænt hvert andet år. Der var tale om talenter på et sjældent set niveau i vores klub. Det gik naturligvis ikke ubemærket hen i klubben. Det var således naturligt, at vores bedste herre seniors, 1. holdet, overværede vores turneringskampe.

Med den fokus på vores "upcomings" var det derfor ikke den store overraskelse for Bjarne Fallesen og undertegnede, at vi som 2. års ynglinge i 1971 blev hentet op for at træne med 1. holdstruppen. Træner Villy Schøne havde spottet os ud, og vi blev med et snuptag "seniorer".

Dengang havde vi træningsanlæg på Falen. Et lille hyggeligt klubhus, hvor der ikke var langt fra de vante omklædningsrum til 1. holdets separate omklædningsrum, rent fysisk; men for to talenter trods alt et kæmpe spring.

Anden gang at "Falle" og jeg skulle træne med 1. holdet stod Erik "Stauning" Andersen, klubbens daværende Old Boys formand, klar ved døren ind til omklædningsrummet: "Når man spiller seniorfodbold i vores klub, er det almindeligt kendt, at man også er meldt ind i vores Old Boys afdeling!".

"Her er en indmeldelsesblanket til jer hver, det koster 20,- kr. om året".

Som sagt så gjort: Vi meldte os pr. tradition ind i Old Boys afdelingen med det in mente, at vi som to 18 årige knægte, der lige skulle til at starte vores fodboldkarriere på seniorplan, og så skulle vi forholde os til den dag, hvor det hele på eliteplan var overstået.

Tiden går – det er 42 år siden, at "Falle" og jeg havde denne oplevelse. Verden dengang var meget enkel: Arno Hansen og Palle Kähler spillede for "de røde". Ergo: "DE var 09'erne"

John Ejlersen, Bent Jensen og Jack Hansen spillede for "de blå". Ergo: "VI var 13"
Sådan var det !

I dag kan jeg konstatere, at "Stauning" var en ildsjæl. Han vidste, hvad der skete på eliteplan i klubben og handlede ud fra det, nemlig at forankre vores loyalitet til vores klub med det samme.

Der blev bygget bro mellem ungdom og alderdom på en naturlig måde. En fremsynethed og et engagement man kun kan misunde og beundre ved "Stauning".

Verden ser anderledes ud i dag:

Ungdomsspillerne kommer til træning i klubtrøjer med "Messi", "Ronaldo" og lignende på ryggen.

Peter Nielsen scorer mod Slagelse på Odense Stadion.

B1913 Super Grand Master fynsmester (igen) i 2013. Bagest fra venstre: Jesper Jørgensen (holdleder) Jack Hansen, Karl Sander, Leif Jaug, Finn Donsager, Ole Rasmussen, Jan Rosner, Poul Andersen, Ole Knudsen. Forrest fra venstre: John Ejlersen, Troels Skyttee, John Nielsen, Kurt Rasmussen og Jørn Andersen.

Eller klubtrøjer der repræsenterer mange topklubber i Europa.

Endvidere må det ligeledes konstateres, at mange unge mennesker med respekt for sig selv, har prøvet deres talent af i en håndfuld klubber, inden de bliver seniors, hvilket ofte betyder, at når seniortiden er forbi, er man klubløs. Man mangler så at sige en identitet !

Vi havde dengang som ungdomsspillere vores identitet fra starten. Vi trænede i blå "13 trøjer" - fordi vi var "de blå". Vi blev forankret til vores klub gennem socialt samvær og en fælles identitet.

Dette afspejler sig den dag i dag på fodboldbanerne:

Vi er stadig "de blå", og selv om, at det går en anelse langsommere, så vil vi vinde, når vi er derude, ligesom dengang, og vi gør det! I jubilæumsåret er det blevet til to fynsmesterskaber i henholdsvis Supermasters og Grand Old Masters rækkerne.

I Old Boys afdelingens bestyrelse har vi i nogle år forholdt os til, at som udgangspunkt anser vi os som en "uddøende race", citat Gotfred Bakholdt.

Vi oplever, at det er svært at få vores gamle ungdomsspillere til at forblive aktive blå, og uden fødekæde vil det blot være et spørgsmål om tid før, at vi må erkende, at vi ikke længere har en sportslig profil.

Uden at dryppe malurt i vores jubilæumsbæger, vil jeg blandt andet derfor også opfordre vores ungdom til at bevare deres loyalitet til deres klub. Det er B1913's ungdom, der skal skabe fundamentet for klubbens næste 100 år !

Vi jo ved alle hvilket hold, at vi holder med i Premier League eller i La Liga. Og det er rigtig godt; men husk, at vi er "de blå", og det er vi stolte af.

Mit ønske for klubbens næste 100 år er, at vi kan genskabe en fælles identitet, der tager afsæt i vores gamle klubsang:

"Lad dem vide, lad dem høre, at vi andre stolte var, når i kamp vi nittentrettens farver bar."

Tillykke til vores klub, B1913, med 100 års fødselsdagen.

FREDERIK

ODENSE CITY / ROSENGÅRDSENTRET

WWW.BUTIKFREDERIK.DK

Af Finn Brodersen

Kvindefodbold giver en moderne klub to ben at gå på

B1913s kvindeafdeling har her i klubbens jubilæumsår selv 40 års jubilæum. Efter i mange sæsoner at have spillet i det der dengang hed Fynsserien rykkede holdet i en periode i serie 2. Det blev samtidig startskuddet til et rigtig spændende årti for klubbens kvindefodbold.

Hurtigt fik klubben samlet et slagkraftigt hold som på blot fem sæsoner spillede sig i 1. division. Det blev til en nedrykning, men allerede året efter var man tilbage i 1. division.

Miraklet på Campus

Netop i sæsonen 2012 / 2013 med Helge Thomsen som træner og hvor Boldklubben 1913 havde 100 års jubilæum havde kvindeholdet kvalificeret sig til at spille sig i landets bedste række – 3F Ligaen. Oprykningen blev sikret den 9. august 2012. B1913s kvindeafdeling og holdet i særdeleshed var nu repræsenteret blandt landets 10 – 12 bedste hold. Oprykningen var noget nær ”verdensklasse”. Med et

Elisabeth ”Eg” Markussen scorer mod Vejle BK (tv. ses Michelle Kjørhus). (Du kan se jubelen over målet på jubilæumsskriftets forside)

Oprykning til 3F Ligaen blev sikret 9. august 2012 på en fantastisk dag på Campus.

Den rutinerede angriber Christina Rasmussen har scoret for B 1913 mod SønderjyskE. (til venstre ses Maja Ilum)

meget beskedent budget skulle holdet nu konkurrere med hold som havde budgetter i millionklassen. Her tænkes specielt på Fortuna og Brøndby som også deltager i Champions League.

Den første halvsæson i 3F Ligaen var frygtet, men fight og godt spil gjorde, at B1913 på et tidspunkt lå nr. tre i Danmark. En enkelt gang blev holdet spillet ud af banen og det var mod de mange gange Danmarks- og Pokalmestre Brøndby. Der var i sæsonen mange flotte sejre, men mest huskedes vel sejren over rivalerne OB på Odense Stadion og på hjemmebane i Pokalen. Desværre betød mange skader og en lille trup at 2. halvsæson blev lidt af en nedtur. Nedrykningen blev dog først en kendsgerning i sidste spillerunde, så der var spænding til sidste fløjt. En ihærdig indsats af klubben havde ellers bevirket, at klubben havde fået licens til 3F Ligaen hvilket havde betydet væsentlige indtægter fra DBU – det var desværre spildt arbejde i denne omgang.

I sæsonen 2013 / 2014 er holdet kommet godt fra land. I skrivende stund har holdet spillet 12 runder i 1. Division. 11 kampe er vundet og en spillet uafgjort. Holdet har netop sikret sig en plads i forårets kvalifikationsspil, så måske spiller holdet igen i den næste sæson i landets bedste række.

Bredden på kvindesiden er også ved at være på plads. Klubbens 2. kvindehold spiller i Albaniserien og har som klart mål at ende i top tre. På ungdomssiden ligger klubbens U19 piger i den Jysk / Fynske række og det betyder, at seniorafdelingen har ”fødekæden” på plads.

Kvindefodbold og klubben generelt

Kvindefodbold har gennem en lang periode været i stærk fremdrift i Danmark, hvilket også er tydeligt i vores klub. Et kæmpe engagement af frivillige ledere og talentfulde spillere har løftet klubbens kvindehold op på et niveau blandt de 10 – 12 stærkeste hold i landet. Kvalitet opstår ikke ved tilfældigheder, men kræver passion og vilje til at træne minimum tre gange om ugen – hele året rundt. Træningsfaciliteterne i klubben skal for såvel kvinder som herrer løbende forbedres, og det kræver store menneskelige og økonomiske ressourcer. Vi skal arbejde hårdt på, at klubben forbliver en attraktiv klub at spille i, både hvis man søger fodbold på øverste niveau, samt hvis man søger et hyggeligt socialt fællesskab, hvor fodbolden er det samlende punkt.

Klubbens fremtidige muligheder ligger i udvidelsen af nærområdet. Et konstant voksende Syddansk Universitet samt et nyt OUH betyder, at der indenfor nærmeste fremtid er 60.000 mennesker der har deres daglige gang i området – forhåbentlig vil mange af disse mennesker spille i B1913.

B 1913s trup 2012 / 2013

Stående fra venstre: Finn Brodersen (sportschef), Helge Thomsen (cheftræner), Lisbeth Nielsen, Mette Jørgensen, Nanna Rasmussen, Malene Lagoni, Louise Helstrup, Ritta Reindel, Michelle Kjørhus, Julie Nielsen.

Sidende fra venstre: Elisabeth Markussen, Dagbjørt Agnarsdóttir, Michelle Gøtsche, Julie Wisborg, Nikita Nielsen, Mette Olsen, Maria Juul Jensen, Maja Ilum, Stine Nielsen, Stine B. Kristensen

Århundredes hold

Hvem er den bedste wing i B1913's historie? Hvem er den bedste målmand? – eller hvem skal have pladserne på midtbanen?

Efter 100 års fodbold i B1913 er det vel på sin plads at kåre århundredets hold, så det satte forfatteren sig for.

Det er naturligvis en ganske subjektiv vurdering, præget af den tid jeg har kendt til B1913, og de overleveringer jeg har fået fra ældre bekendte og familie.

Der er kamp om pladserne, og det ville for enhver træner være en drøm at have så mange kvalificerede spillere til hver plads at vælge imellem – hvem skal f.eks. stå på mål? – Erik Lykke Sørensen med 25 landskampe eller Knud Engedahl med 17 landskampe. Hvem skal have de to pladser i angreb - klubbens første landsholdsspiller Peter Rasmussen, de to 60-er skarpskytter Kjeld Petersen og Bent Løfquist, eller Jan Andersen, som scorede mål på stribe i 80-erne.

Sådan er der helt urimelige valg der skal foretages, men for enhver træner gælder, at man kun kan starte med 11 på banen, og valgene må træffes. Det har jeg gjort – ganske subjektivt, og i en 4-4-2 opstilling ser det således ud:

Af Steen Grønning

Knud Engedahl

Kurt Grønning   Kaj Andersen   Jack Hansen   Holger Nielsen

Jan Vingaard

Kurt Bakholt

Palle Bruun

Ejgil Misser

Bent Jensen

Kjeld Petersen

På udskiftningsbænken:

Erik Lykke Sørensen, John Ejlersen, Ole Steffensen, Istvan Kaibinger, Jørgen Rasmussen, Peter Rasmussen, Bent Løfquist.

En ganske stærk trup – og så vil jeg lade det være op til læseren at vurdere om det er den rigtige trup, eller .....leg selv videre.

Vær blå, vær blå, vær blå, vær til at stole på

Af Jesper Mads Eriksen

Man kunne jo spørge sig selv: Hvad får en relativt vellønnet journalist til at ofre sparsom fritid på at give en aldeles ulønnet hånd med til sådan et jubilæumsskrift?

Ikke fordi det har været noget voldsomt stort offer. Når boet bliver gjort op, er der ikke tvivl om, at de to medredaktører har ofret mere tid på projektet end mig, men alligevel virker det en smule underligt. Jeg har nemlig aldrig været medlem af klubben. Jeg har faktisk ikke engang brugt noget af min barndoms og ungdoms fritid på at spille fodbold i en klub. Nørdene her ville hellere læse bøger eller gå til travløb end at spille fodbold i en klub. Og minderne om barndommens fodboldmæssige udfoldelser handler mere om, hvordan jeg brækkede lillefingeren, da jeg under fritidsbold på plænerne ved Munkedammen ville forsøge at redde et skud fra Store Henrik, end om bedrifter på en organiseret grønsvær.

Den dag i dag må jeg erkende, at jeg i nyere tid har brugt flere timer på Stadion an der alten Försterei end på Campus Road, så det virker ærligt talt lidt bizart, at jeg er med her, står i kolofonen her, bidrager her.

Men der er selvfølgelig en forklaring: Jeg ser det som en slags tilbagebetaling. Hvis der findes en eller anden form for stort karma-regnskab, der gøres op ved sidste salgsdato, så skylder jeg B1913 ufatteligt meget mere, end dette beskedne bidrag kan gøre godt for.

Hvad kan man forvente af en dreng, der bliver født i 1963, andet end at han holder med 13? Jeg plejer at joke med yngre kollegaer, der smigrende har svært ved at tro, at jeg virkelig er 50 år, at jeg kan huske dengang Kennedy blev skudt, og B1913 vandt pokalturneringen. Hvilket jeg selvfølgelig ikke kan, men det lyder meget godt.

Det lå ikke nødvendigvis i kortene, at jeg skulle blive blå. Uden at gå i navlepillende detaljer om en noget tumultagtig

barndom, så voksede jeg op hos min mormor og morfar, og morfar var stribet. Men der var en anden gren af familien, som var blå. En elsket farfar, der var noget så utaknemmeligt som fodbolddommer i fritiden. Og ikke mindst hans søn, min fars lillebror, der var en slags storebror for mig.

Han hed Klaus Hansen. Og han lærte mig at være blå. Lærte mig i det hele taget meget. En af mine første fodboldrindringer er fra en søndag formiddag i Kildemosen til en kamp langt nede i rækkerne, hvor Klaus var med, og hvor det lykkedes 13-holdet at argumentere en rimeligvis noget bagstiv dommer til at annullere en hårrejsende forkert off-sidekendelse.

Drengedrømme

Og lige så snart, jeg var gammel nok til at cykle på egen hånd, så havde den blå SCO-cykel med englestyr det med at age i retning af stadion.

Og jeg lærte noget om tomhed: Det er når man forventningsfuld i en snefyldt påske er cyklet til stadion og møder et stort skilt, hvor der står "aflyst".

Det var også B1913, der sendte en cirka 11-årig knægt ud på et eksistensielt overdrev. De blå skulle møde Slagelse, og jeg ville derud, men der var et eller andet, der trak endnu mere i mig end kampen, så jeg kom ikke på stadion. 13 tabte 1-2, og den dag i dag er jeg ikke blevet færdig med at spørge mig selv, om det mon kunne være gået anderledes, hvis jeg var cyklet derud.

Jeg er for ung til at huske de mest glørværdige blå år. Jeg har helt sikkert set flere nederlag end sejre, og det er på en eller anden måde sundt. Det giver en ydmyghed, der er langt fra det braldrende og selvfede. Og det er smittet af på de andre klubber, der står mit hjerte nær: Union Berlin i næstbedste tyske række, og West Ham, der også kender til flere nederlag end sejre.

Men jeg er gammel nok til at huske glansfulde øjeblikke: Som da Peter Nielsen scorede på saksespark, og 13 vandt 3-0 over de stribede overklasseløg. Eller dage, hvor solen stod højt på himlen, og Jan Andersen derfor var kommet ud af sit vinterhi og gjorde fodbold til magi.

Og når man er vant til nederlag, så er magi og sejrns sødme så meget mere velsmagende end for dem, der holder med de store drenge i klassen.

Journalistspiren

Tiden gik og efter et antal af fjumreår, der næppe ville være tilladt i vore strømmede dage, bevægede jeg mig ind på journalistikkens overdrev.

Jack Hansen scorer på straffespark mod B1909.

Århus, eller Aarhus, som den hedder i dag, med dens journalisthøjskole kunne være et ensomt sted for en tryghedsøgende fynsk hjemmefødning. Men der var jo lyspunkter: Som når B1913 kom forbi. I de år var det som oftest for at møde Skovbakken, og jeg husker en råkold tidlig forårsdag, hvor Steen Johannesen nærmest ene mand gjorde det af med Bakken på et meget, meget ubesøgt Århus Stadion.

Jeg husker også, jeg var hjemme i Odense en weekend og havde været i byen på en lidt for overdreven måde og brugte mange timer på at knække mig. Men jeg skulle op og af sted. Med en blå fanbus til Randers. Roald Poulsens tropper, som rummede et hav af karismatiske spillere, leverede romantisk offensiv fodbold og tabte 2-4, så Randers rendte med billetten til bedste række, og de hjemmedigtede smædesange fra fanbussen á la "I kan Randers", udsunget som I kan rende os, klingede hult. Der var en vis lettelse i at stige af fanbussen ved en motorvejsindfletning til Århus på vejen hjem.

Og jeg kom i praktik og senere i fastansættelse hos Fyens Stiftstidende. Jeg ved det ikke den dag i dag, men jeg har en fornemmelse af, at min onkel, Klaus Hansen, lagde et godt ord ind for mig visse steder. Jeg får det aldrig opklaret, for Onkel Klaus døde alt for ung.

Og Klaus Hansen var formand disse år og var med til at bygge en boble, som desværre bristede. Og jeg blev sportsjournalist, for i min verden var der kun to ting i livet, der var værd at skrive om: Sport og musik.

På en eller anden måde fik jeg driblet mig uden om alle habilitetsproblemer. Uanset at jeg var formandens nevø fik jeg lov at skrive om de blå. Og jeg husker Jens Tangs tropper være håbløst bagud mod Ikast, indtil Tang bragte en ung Lars Larsen i spil, og 13 vandt 4-2.

Men som nævnt: Boblen brast.

Og karrieremæssigt forsvandt jeg væk fra sporten og ind i musikken og kunne man ikke fejre blå triumfer, så kunne man i det mindste nedgøre Lars Lilholt.

Men jeg var med på sidelinjen på Campus Road, og jeg var trimmet og klar, da jeg i årtusindets sidste krampetrækninger gjorde come back som sportsskriver. Der var rigeligt med dygtige kollegaer, der gerne ville følge OB's kampe, så med stor selvfølgelighed blev jeg atter 13-reporter.

Med lejlighedsvisse afstikkere til Gillestedvej, og jeg er meget, meget glad for at se, at Leo og MoHa har bidraget til dette jubilæumsskrift, for I skal vide, at stunderne på honoraires-terrassen over 09'ernes hjemmebane i selskab med Palle "Etben" og andre pragtfulde mennesker eller deltagelsen i 09'ernes 90-års fødselsdag, hvor en tårevædet Johnny Madsen hyldede John Danielsen, har været nogle af højdepunkterne i mit journalistiske liv.

Ups, det var en afstikker, men der er noget af den samme romantik hos de røde som hos de blå. Det kan godt være, OB er rendt med den store bid af den odenseanske fodboldkage, men vore hjerter kan de ikke rende med!

Betænkelige miner på og ved B1913s bæk. Fra venstre side: Jan Augustinus, holdleder Karsten Pedersen og Ulrik Jørgensen. Stående fra venstre træner Roald Poulsen og formand Klaus Hansen.

Og hvis den dag, nogensinde skulle opstå, hvor jeg ikke længere kunne være blå, så blev jeg nok rød.

Poesien

Blå og opstå rimer på hinanden og apropos rim, så bragte de der sene 90'ere og tidlige 00'ere jo også oplevelser med sig, der nærmest byggede bro mellem sport og musik.

13 levede en pendlertilværelse mellem tredje- og næstbedste fodboldrække, og de mange timer i sporadisk læ af de canadiske popler på Campus Road var igen-igen rigere på nederlag end sejre.

Et sted ovre på den fjerne langside stod et slæng af hårdnakkede supportere. Det var mere reglen end undtagelsen, at der duftede af jazztobak, hvis man vovede sig forbi.

En af disse supportere, som også er et af disse mennesker, der døde alt for ung, var navnkundige Sombrero-Mogens. Manden, der digtede sangen: "Vær blå, vær blå, vær blå, vær til at stole på, det er så dejligt at være blå". Altid iført sombrero. Til store kampe endda dobbelt-sombrero. En mand, der kunne finde på at køre på knallert til Skovshoved for at følge en oprykningkamp. Og lette på dobbelt-sombreroen for at hilse på Frits Helmuth.

Det er helt sikkert en kamp fra glemmebogen, men der var et eller andet tidspunkt, mens Peer Danefeld var 13-træner, at kampen udviklede sig til en ørkesløs serie af høje bolde og hovedstød midt på banen.

- Få nu den bold ned på jorden, råbte Danefeld fra sidelinjen. Og da var det, lejlighedspoeten Sombrero-Mogens trådte i karakter og fra hoften sang:

- Kig på græsset, selv om det er grønt, selv om det er grønt, ja selv om det er grønt. Og ikke på himlen, selv om den er blå, selv om den blå, ja selv om den er blå. Og melodien er "Yellow Submarine".

Taktik og journalistik

Igen var der timer i blåt selskab, som lærte mig en hel del om livet. Set tilbage på min sportsjournalistkarriere, som indtil andet er bevist sluttede i 2005, må jeg nok erkende, at min fodboldforstand er begrænset. I vore dage er jeg blandt andet

filmanmelder, og ligesom de bedste film skal opleves med hjertet, så skal fodbold også.

Og med sproget som redskab kan manglende indsigt i finesserne ved 4-3-3 kontra 3-5-2 eller for den sags skyld 4-6-0, som West Ham brugte ved den fantastiske sejr over Tottenham, heldigvis skjules.

Der har været spillerbusture hjem fra Ølstykke og andre gudsforsladede steder, som den førerbevis-løse reportere benyttede, hvor den tålmodige og pædagogiske Jan Vingaard efter journalistisk forespørgsel forsøgte at banke lidt teoretisk fodboldforstand ind i hovedet på reporteren. Mestendels forgæves.

Men hvad jeg ikke havde af viden, kompenserede jeg for med medleven. Så meget, at det var på kanten af det journalistisk forsvarlige. Så meget, at jeg engang brugte et helt kampreferat på at hudflette en dommer, hvis indflydelse på kampen inklusiv en uretmæssig udvisning til Ulrik "Mumi" Nielsen var hinsides det tilladelige.

Mit referat var så arrigt og indebrændt, at det medførte (mindst) to ting: Et vredt brev fra dommerens kone. Og en knastør bemærkning fra min daværende kollega, nuværende Ugeavis-redaktør, Jan Bonde: - Jesper har nok kærestesorger. Hvilket Jan Bonde for så vidt havde ret i, men det kom nu ikke det smør ved den dag. Jeg var bare arrig på den skovl af en dommer, og længere var den ikke.

Men lærestykket i det er sådan set, at B1913 blandt meget andet også lærte mig, at tanken om, at journalister skal være ubetinget objektive, er en illusion. Det at være ubetinget objektiv ville være en fornægtelse af, at man er præget af den bagage af oplevelser og følelser, ethvert menneske bærer med sig.

En kynisk objektiv journalist ville under en kamp, hvor

Debutanten Jonas Borring bliver instrueret af Mads Jensen 27. august 2003 B1913 – Vejle. Til venstre kigger Ulrik Nielsen på.

Danny Carlsen brækker benet, tænke: Fedt! Så har jeg noget at skrive om. Sådan, bilder jeg mig ind, er jeg heldigvis ikke.

Jeg kunne slutte med en oplevelse fra engang i FC Fyns første år. Min ven Lasse, som er lige så glødende rød, som jeg er blå, og jeg havde været på Gillestedvej for at se den afgørende oprykningsskamp mod Hvidovre. FC Fyn tabte.

- Det gør ikke lige så ondt på mig, som hvis det havde været 09'erne, sagde min ven Lasse, for hvem Torben Konradsen er det nærmeste guderne har været på at skabe den perfekte fodboldspiller. Jeg havde det ligesådan, bare med blåt fortegn. Og ud fra en rationel analyse var det jo håbløst romantiske betragtninger, Lasse og jeg bevægede os ud i. Men sådan er det med fodbold. Det er et fristed for hjertet i en kynisk tid.

Men jeg vil nu hellere slutte med at sige tak. Meningen med dette vidtløftige skrivi var jo at betale tilbage på den konto af gode, livsdannende oplevelser, de blå har givet mig gennem fem årtier. Så tak til Klaus og alle jer andre. Og tillykke med de 100!

Karsten Grønning og Per Vingaard i lufduel.

Jubilæumsåret

Af Palle Offersten

Et vue over jubilæumsårets begivenheder

Året 2013 har været et begivenhedsrigt jubilæumsår for B1913. Jeg er glad for at have været en del heraf.

Når man et par gange af Kurt Grønning bliver opfordret til at tage action på vores gamle klubs 100 års jubilæum, så bliver man stolt og tager opgaven op. Det første udvalgsarbejde strandende. Så i efteråret 2012 blev der etableret et mini jubilæumsudvalg bestående af formand Morten Milling, old boys formand Peter Nielsen og med mig som koordinator og sekretær.

Vi havde mange ideer og visioner, men vi vidste også, at vi også her havde to væsentlige begrænsende faktorer: hænder og kroner. Vi besluttede derfor, at ingen jubilæumsaktiviteter måtte koste klubben noget – alt skulle være selvfinansieret, og vi ville ikke starte aktiviteter, som vi ikke kunne finde mandskab til. På trods af disse for nogle visionære folk unødige begrænsninger, synes jeg, at vi har haft et fint jubilæumsår.

Jubilæumsaktiviteter

Uden at gå i de store detaljer, vil jeg her resumere årets aktiviteter.

1. januar var vi en lille flok ca. 20, som genoplivede den gamle tradition med nytårssuppe i klubben kl. 13.00. Det var hyggeligt, og så var jubilæumsåret skudt i gang.

2. februar blev der afholdt et indendørs fodboldstævne i B1913-hallen for damer, herrer, old boys og lederne i klubben. Efter nogle hektiske timer i hallen sluttede dagen med spisning i Café 13.

3. marts fulgte vores banko-folk op med årets store jubilæumsbanko. Ud over de faste bankogæster var der også indbudte gæster. Det betød, at formand Milling kom hjem med en bankogevinst.

For at gøre opmærksom på vores jubilæum har vi i hele året haft en bus-bagende, som er kørt rundt og har reklameret for årets forskellige aktiviteter. Det gav en del reaktioner, når nogen havde set bussen rundt i bybilledet.

4. juli (ikke april) gennemførte vi årets største aktivitet i samarbejde med Odense Kommune. Vi var værter ved årets første gratis torsdagskoncert i Kongens Have. Et arrangement som trak skønnet 7-8000 tusinde mennesker. Arrangementet var sammen med busbagenden finansieret af vores jubilæumssponsorer. En stor tak til dem.

Inden koncerten del-

tog sponsorer, bestyrelse og en række old boys medlemmer i et VIP-arrangement med ca. 60 deltagere, og der blev varmet godt op til koncerten.

I Kongens Have blev vi fint underholdt af tre velspillende orkestre: Working Mojo, The Skavengers og Backseat m. Ivan Pedersen. Tak til konferencieren og de tre orkestre for at reklamere flot for vores lotteri, som Backseat støttede med fem eksemplarer af deres nyeste CD.

Leif Jaug havde et fint salg under koncerten af gamle LP-plader og CD'er i et telt ved pladsen. Lotteriet gik trods ihærdig indsats af sælgene anført af bankoformand Stig Andersen ikke så godt, som vi havde drømt om.

Den 31. august havde vi fået stillet Flakhaven til rådighed. Med et stort arbejde af Leif Jaug blev der afholdt loppemarked. Desværre var besøgstallet ikke så stort som, som vi havde håbet på pga. af regn det meste af formiddagen. Et planlagt sponsorcycelløb og andre aktiviteter på dagen blev af forskellige årsager aflyst.

Året 2013 var også året, hvor B1913 fik en ny fane ved en ceremoni i Den fynske Landsby den 15. juni – på Valdemars Dag – blev den nye fane overrakt til æresmedlem Kurt Grønning.

Viggo Clemmensen A/S
Aut. VVS installatør
Rødegårdsvej 174 · 5230 Odense M
Tlf. 66 12 00 00 · 66 15 88 80
Fax 66 15 57 40
E-mail: clemmensenvvs@mail.dk

BLIKARBEJDE · VARME/FJERNVARME
SANITET · SMEDEARBEJDE
RUSTFRIT STÅL · SKIFERTAGE
UDSYRING AF VARMEVEKSIER
REPARATION AF UTÆTTE TAGE

Det sportslige

Ind i mellem de arrangementer afholdt de bedste herre- og damehold et dobbeltarrangement på Campus Road, hvor først Albaniserieholdet spillede 3-3 mod Oure Skolerne. Dernæst vandt damerne 1. divisionskampen mod Vejle med 2-1. Det var hyggelig søndag eftermiddag med øl og pølser.

På det sportslige plan har vi kunnet glæde os over topplaceringer til herrerne i Albaniserien, damerne på vej mod 3F-ligaen igen, mesterskaber til Grand Old Masters og Supermasters samt ikke mindst pokaltriumfen for U-15. Uden for jubilæumsprogrammet blev bane 2 af en gruppe ihærdige forældre omkring B1913 Talent sat flot i stand og indviet, så banen nu står som flot ramme omkring klubbens bedste ungdomsholds kampe.

I skrivende stund ved jeg, at der arbejdes hårdt på årets sidste jubilæumsaktiviteter den 1. november med reception og åbning af 13-museum samt jubilæumsfesten den 2. november.

Personligt runder jeg jubilæumsaktiviteterne af med nærværende jubilæumsskrift, som jeg er stolt over at få lov til at redigere. Tak til de mange forfattere og annoncører, som har gjort det muligt at udgive nogle af historierne fra den blå krønike.

Nu rinder jubilæumsåret på hæld. Jeg vil gerne takke alle, der har medvirket til mange gode blå timer ikke mindst Morten Milling, Peter Nielsen og Leif Jaug samt min medredaktion Steen Grønning og Jesper Mads Eriksen. Uden jer havde denne artikel ikke kunne være skrevet!

B1913 U15 fejrede jubilæet på allerfineste vis med pokalsejr i den fynske pokalturnering. Vinderne var stående fra venstre Claus Andreassen (holdleder), Ands Schøning, Tomas Steffanson, Mathias Soby, Jan Niri, Rasmus Thomsen, Tore Boye Gudbrand, Martin Bang Kragelund, Michael Østergård (assistent træner), Johan Absalonsen (coach på dagen), Michael Eriksen (cheftrener). Siddende fra venstre Julius Fecthenburg, Simon Klokke (pokalfighiter). Jacob Jeppesen (anfører), Marco Bertelsen, Mikkel Filstrup, Frederik Kjærgaard, Rasmus Andreassen. Liggende Peter Larsen, Rasmus Glimtborg samt maskotterne Benjamin Eriksen og Mikkel Kjærgaard

**B
1913**

